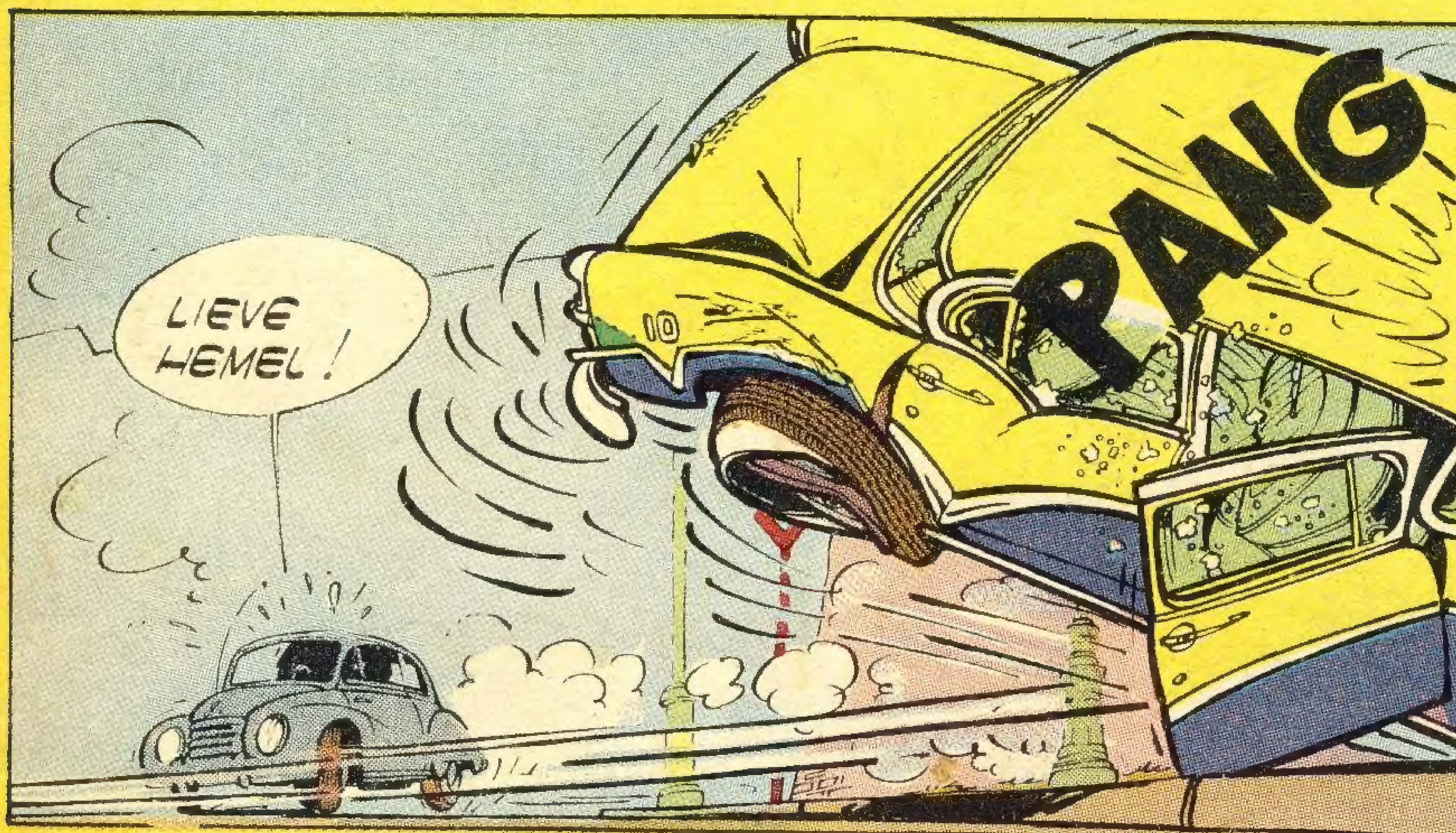
BELGIE : 6 fr. — NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

ROBBEDOES

BUCK DANNY
START WEER VOOR EEN NIEUWE GEWAAGDE OPDRACHT.

Weekblad.
17e Jaargang. Nr. 813.
27 October 1955.

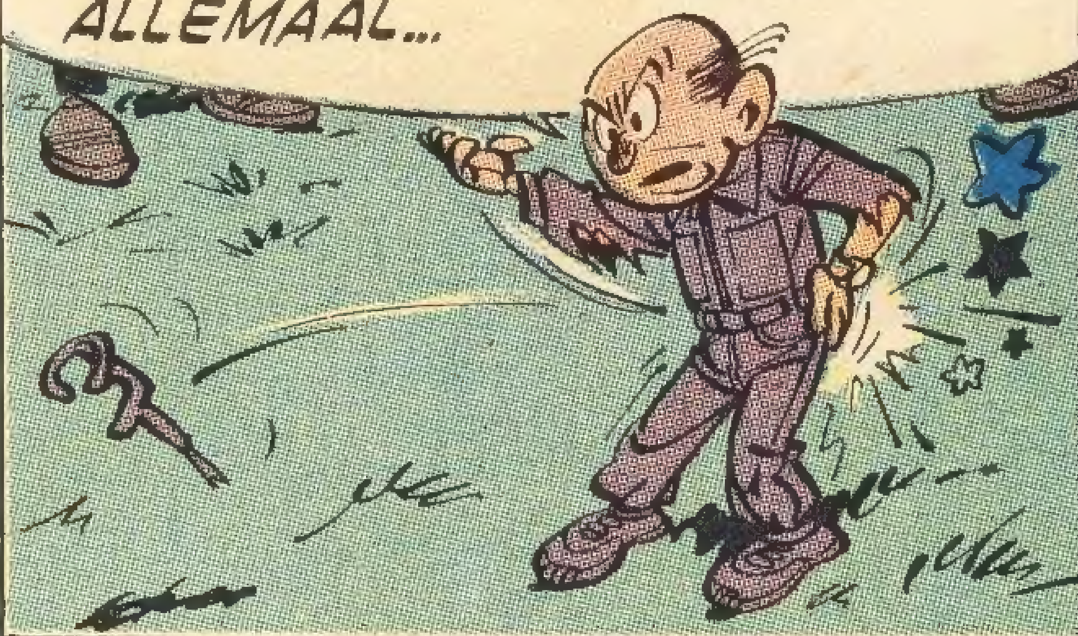

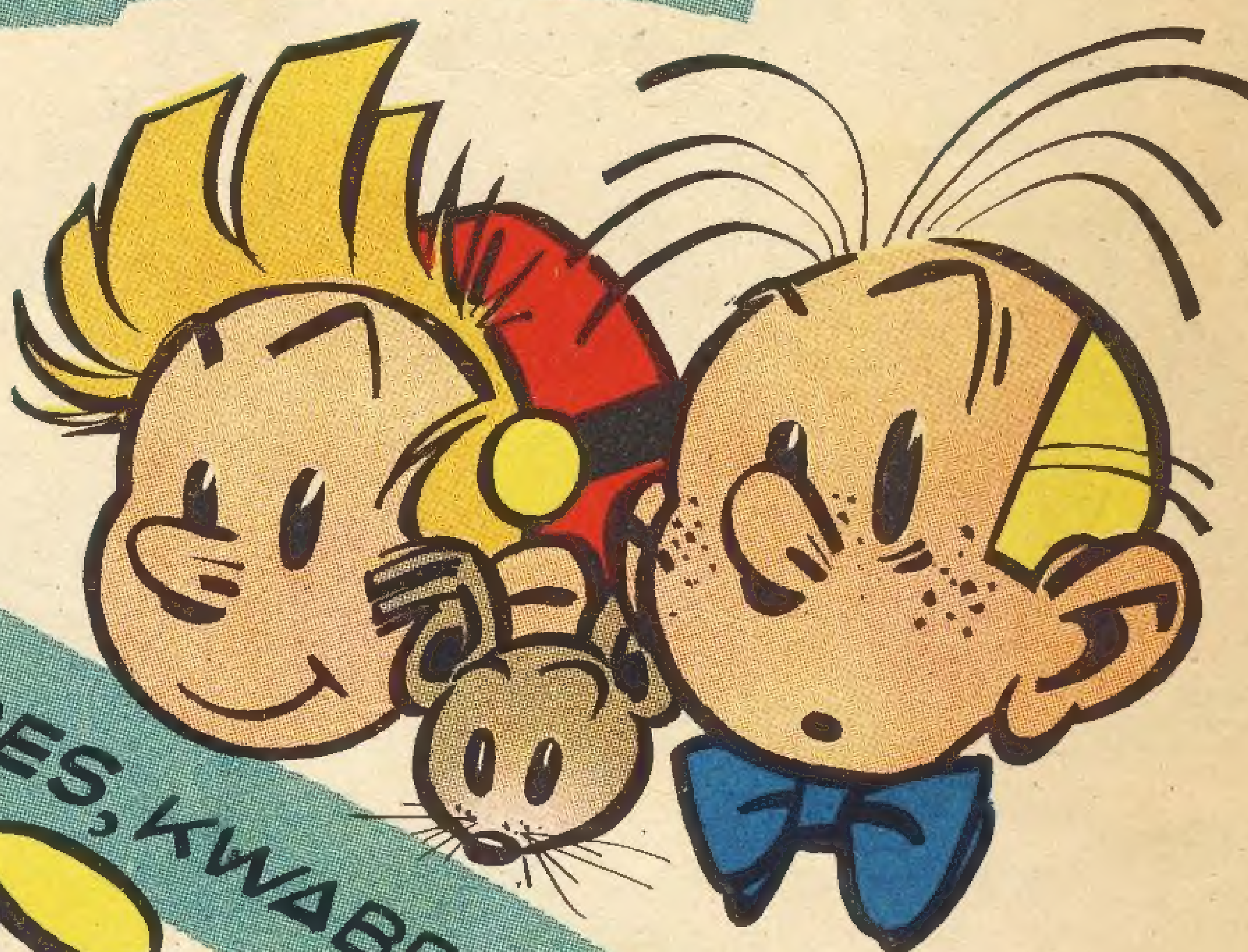

DE VOLGENDE WEEK ZIE JE EEN OUDE KENNIS TERUG:
DE GRAAF VAN ROMMELGEM

ROBBEDOES, KWABBERNOOT

EN OOK DE MARSUPILAMI
DIE HET AAN DE STOK
HEBBEN MET

het masker der stilte.

JERRY SPRING

GILLAIN

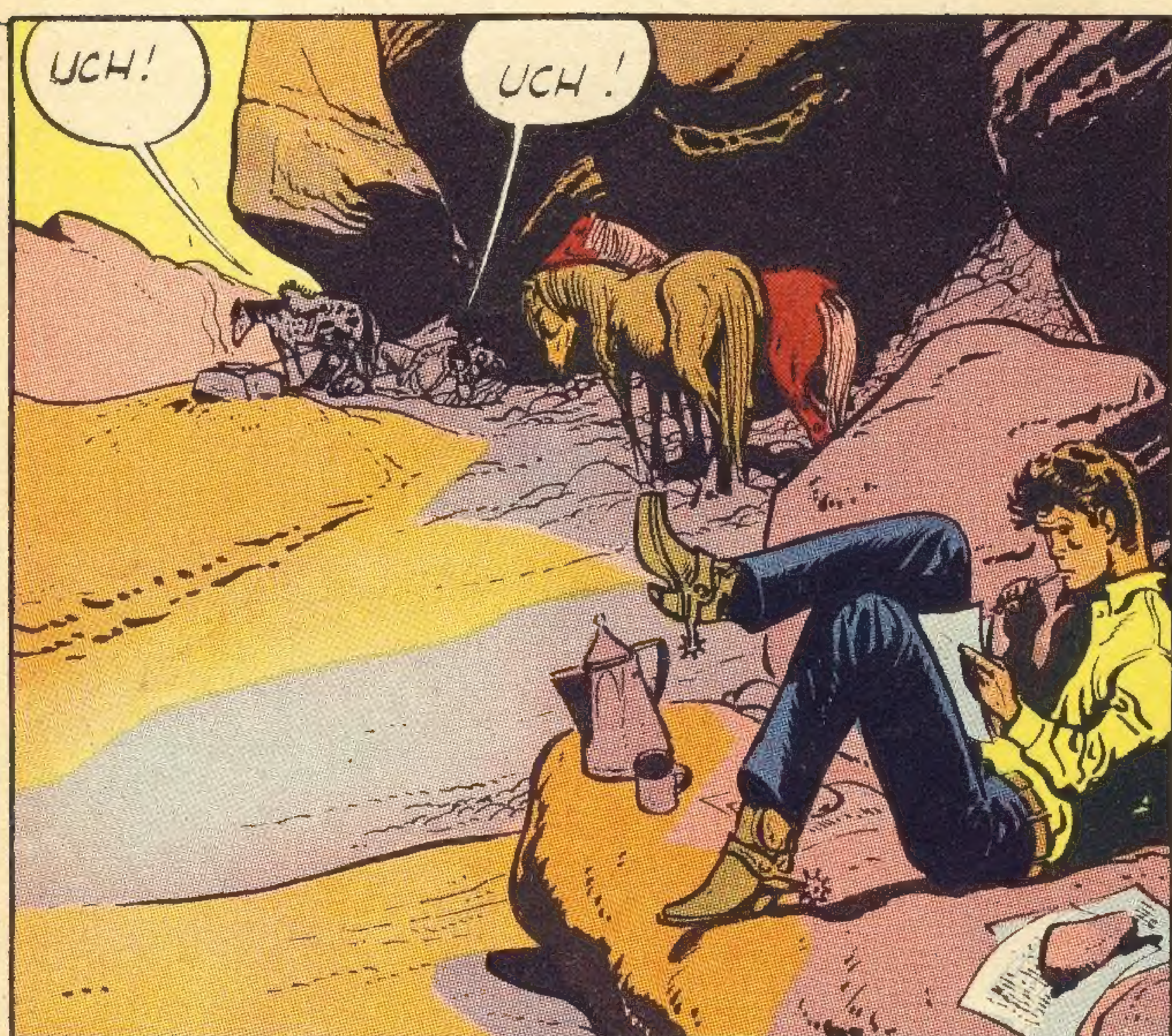

JERRY SPRING

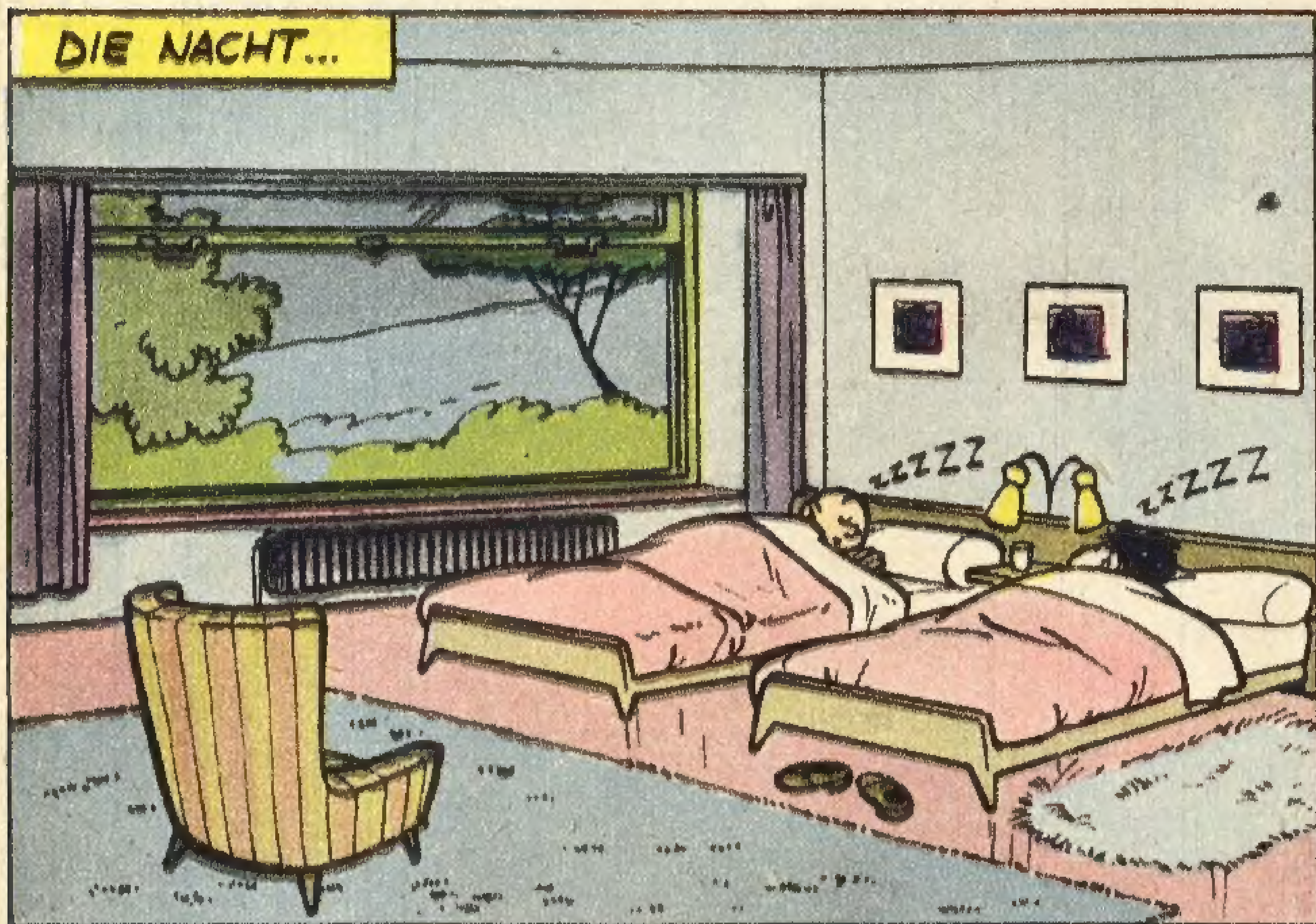

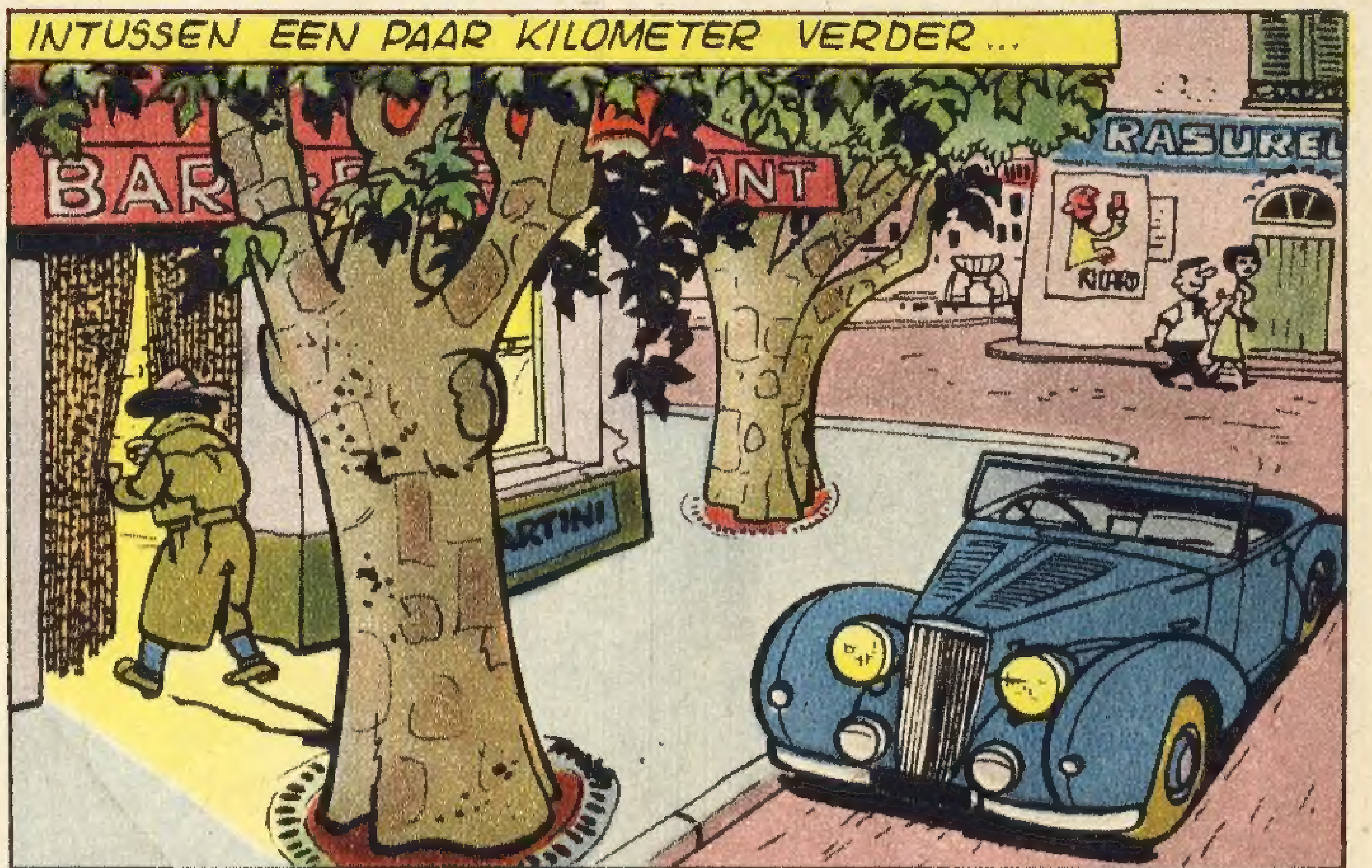

DE BAARD en DE KALE
STOMP KOMT TERUG
TEKST VAN ROSY. TEKENINGEN VAN WILL

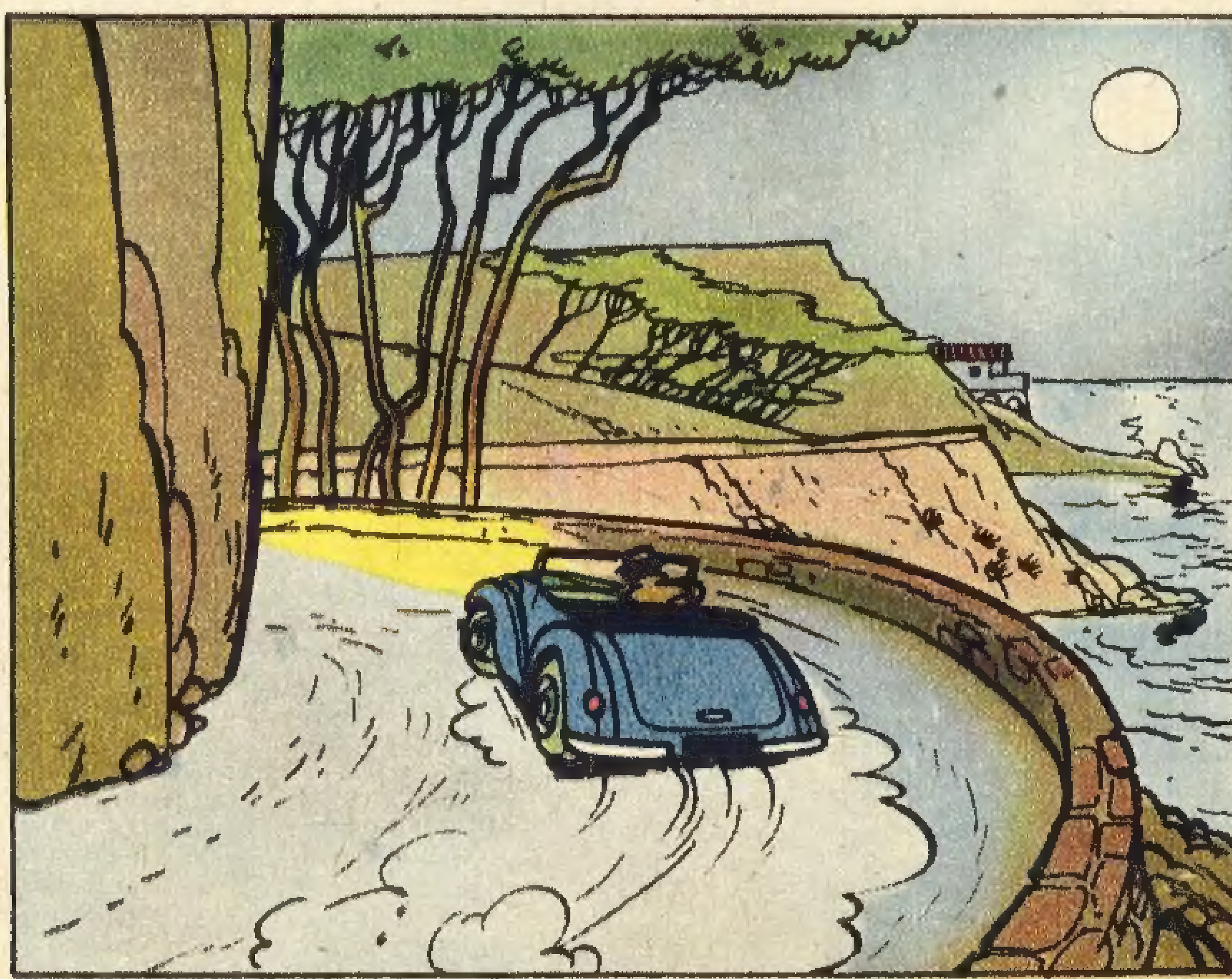

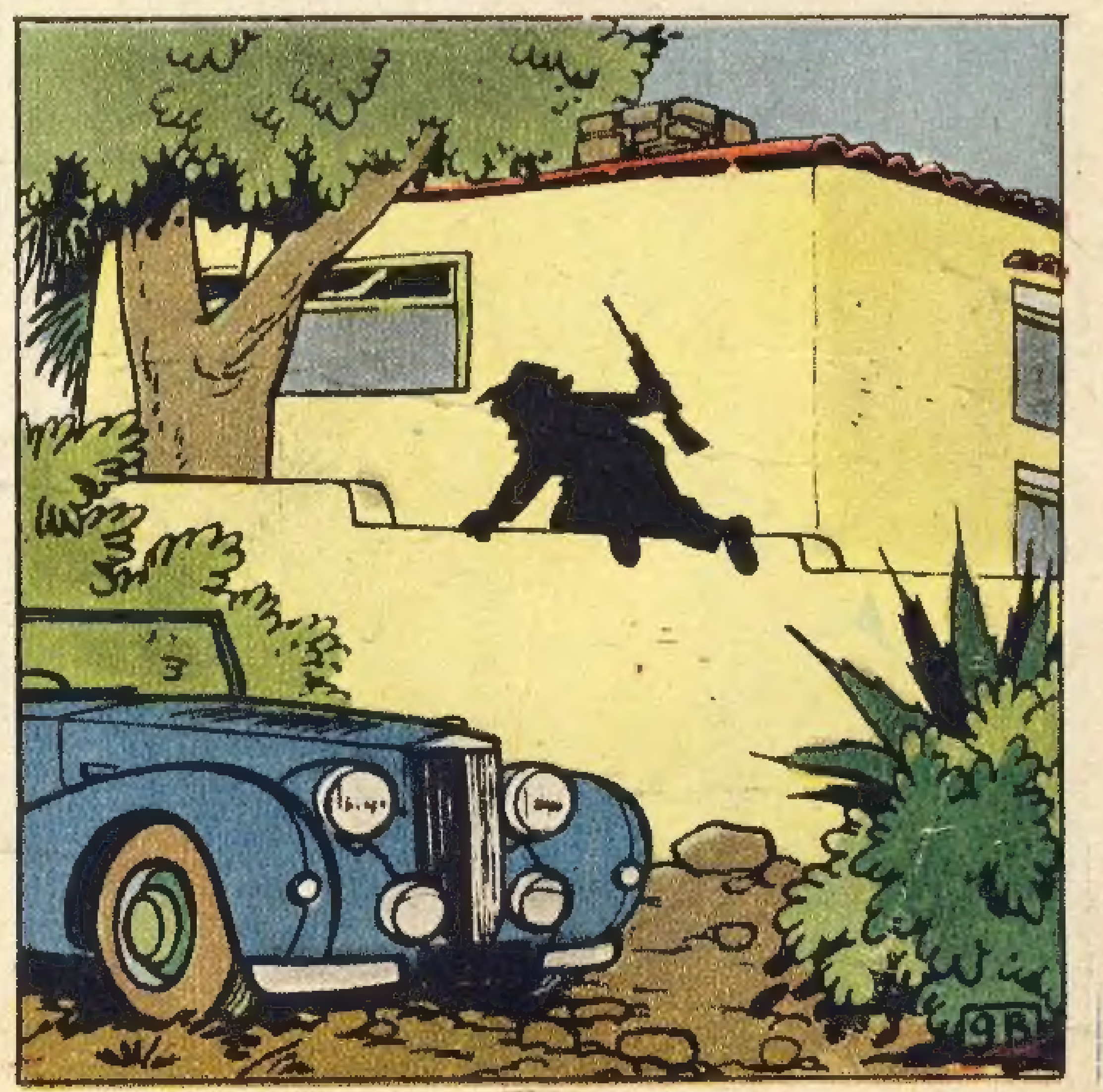

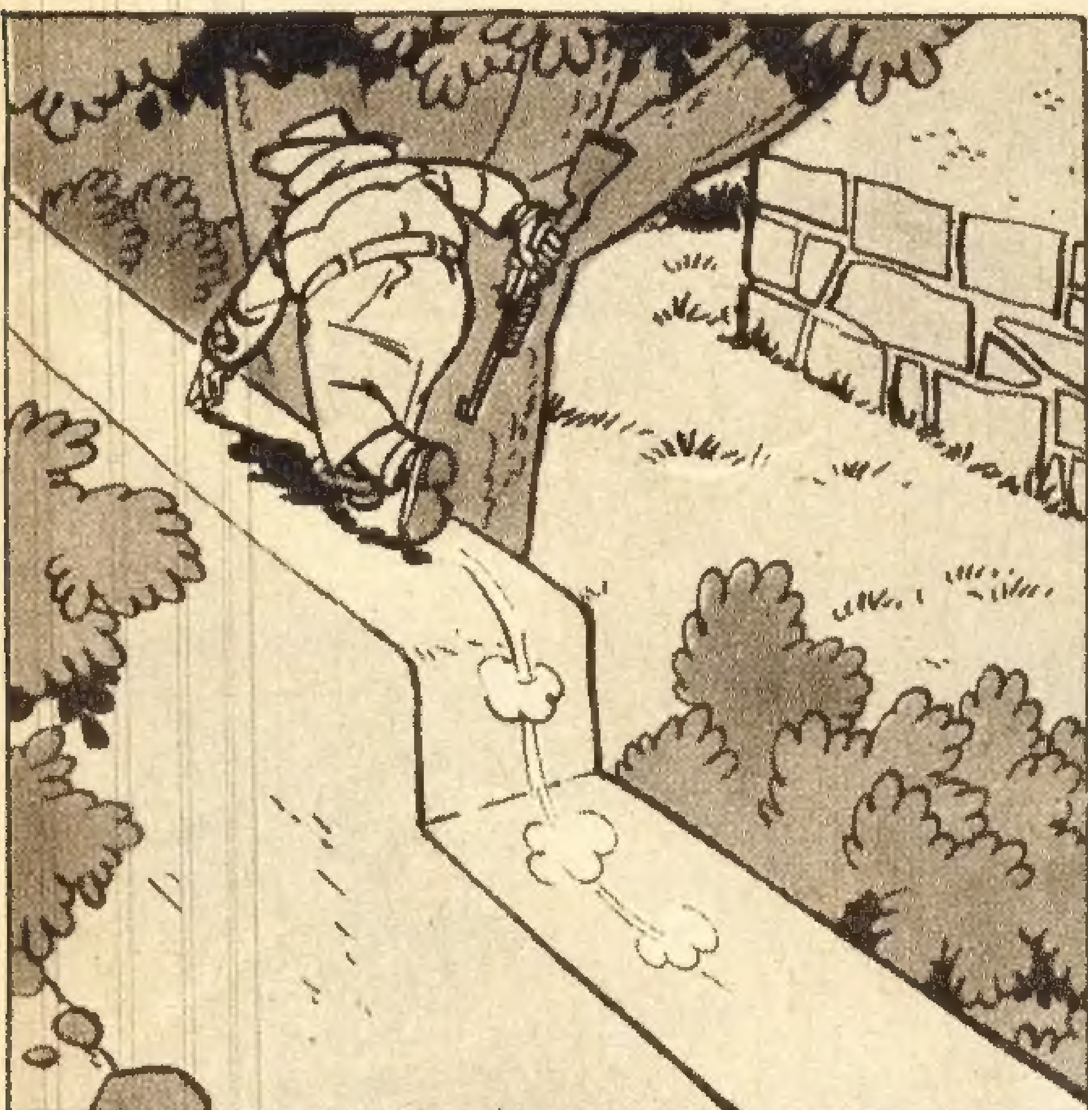
WIE IS STOMP?

WIE IS STOMP?

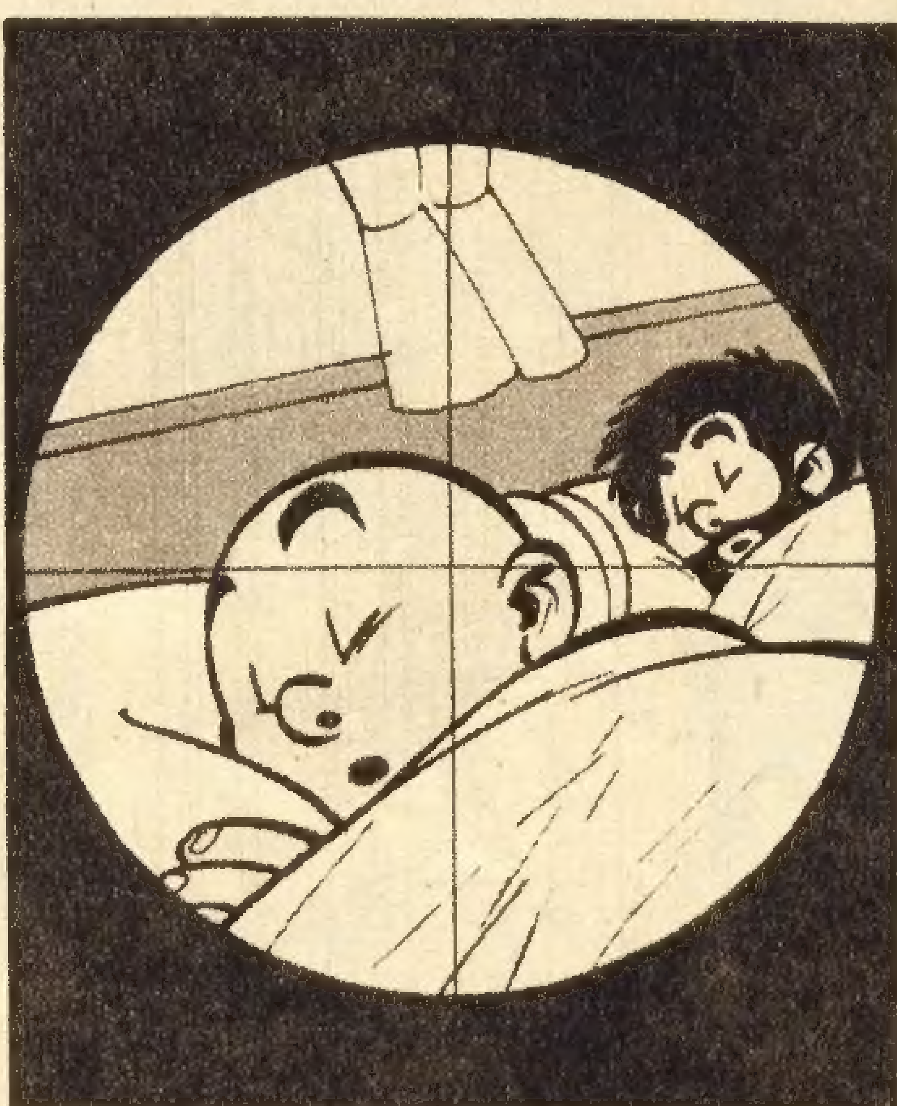

WIE IS STOMP?

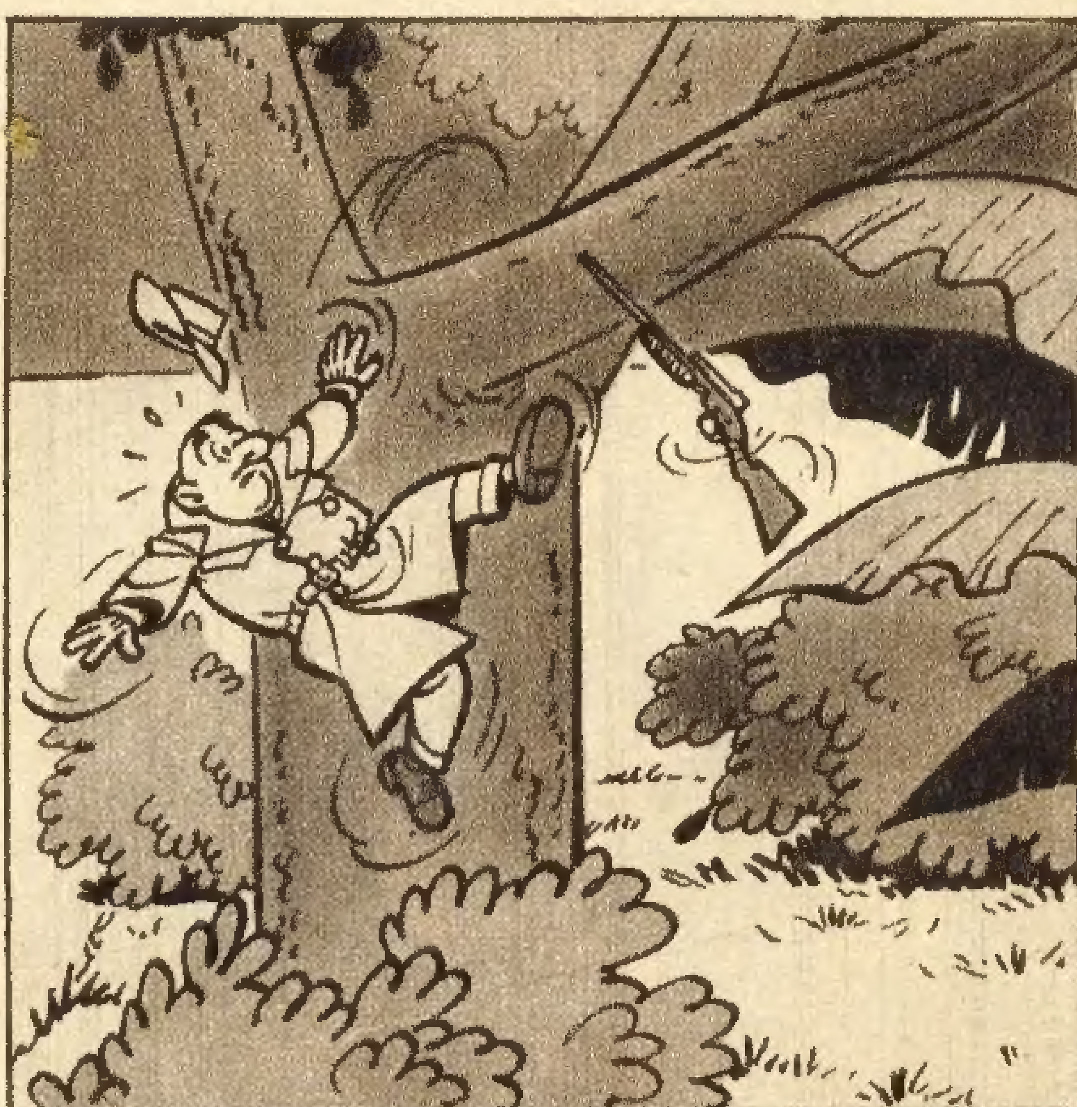

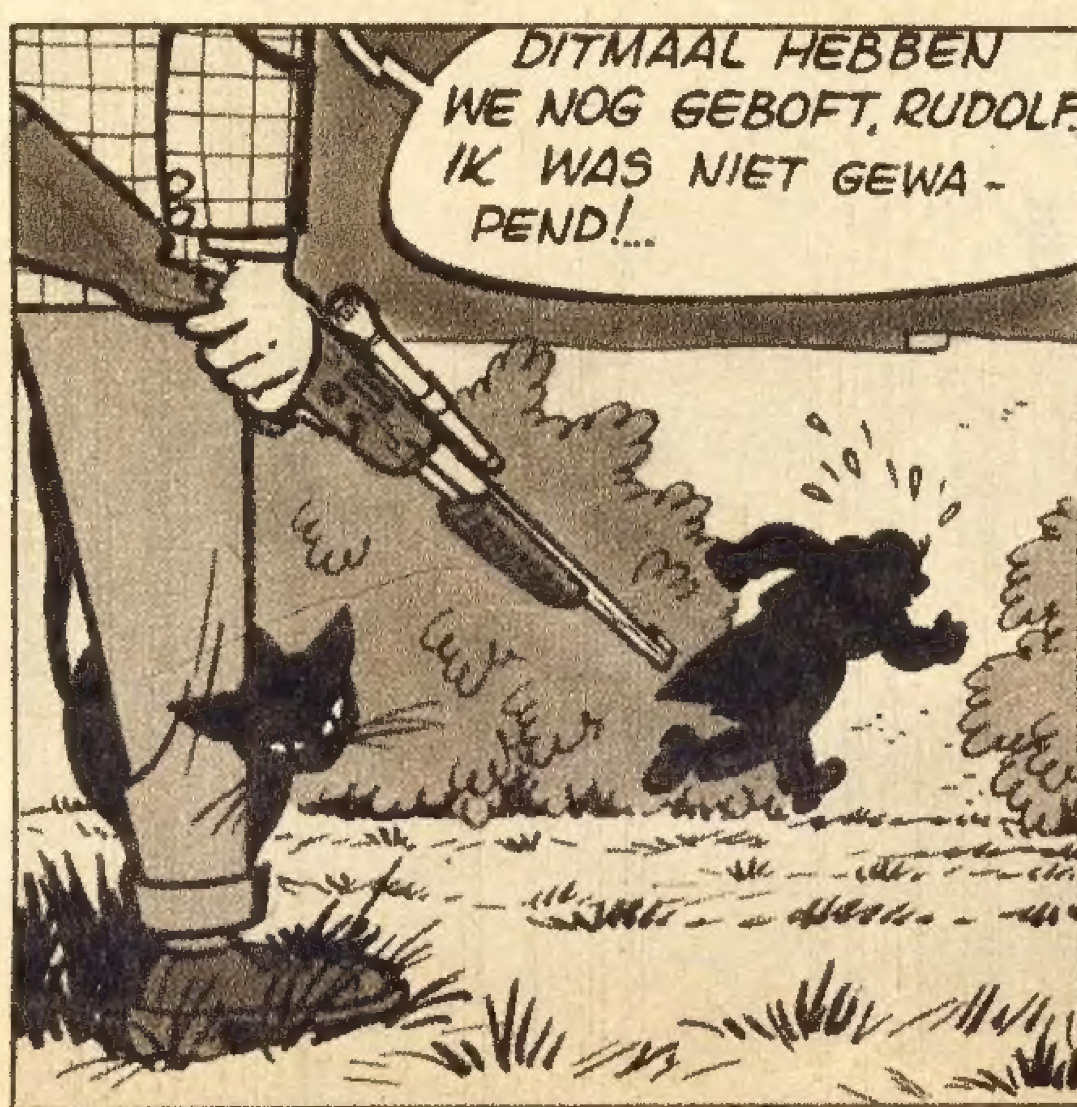

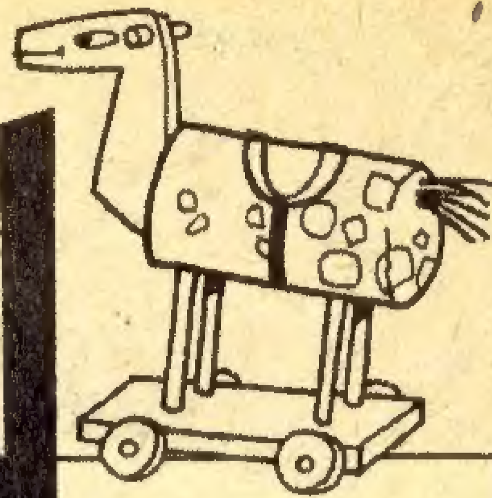

(Wordt vervolgd.)

SNUFFELTJE VERTELT OVER PAARDEN

ER is geen dier, waarvan jongens (van 1 tot 90 jaar !) meer houden dan van het paard. We stapten nog in in een luier rond, toen we al wijs ons vingertje opstaken en brabbelden :

— Hoor !... « Paa-tje » !...

Natuurlijk, er zijn ook nog honden en katten. En vooral een hond kan ook een trouwe vriend zijn. Maar het halen bij een paard ?... Nee, dat doet geen enkel dier !

En nu in dit nummer zo'n prachtig foto-verhaal over Wilde Witje verschijnt, beste rakkers, zullen we eens proberen wat meer over « het paard » te weten te komen...

●

Ik hoef jullie niet te vertellen, dat een paard een viervoeter is. Maar het is zeker iets nieuws als jullie horen, dat de paarden tot de familie der **Onevenhoevige** behoren. Dit betekent, dat ze een oneven aantal tenen hebben. Bij een jaard is dit aantal tenen per voet... één ! Ja, bij een paard is alleen de middelste teen overgebleven ! Vroeger werden ze dan ook **Eenhoevigen** genoemd.

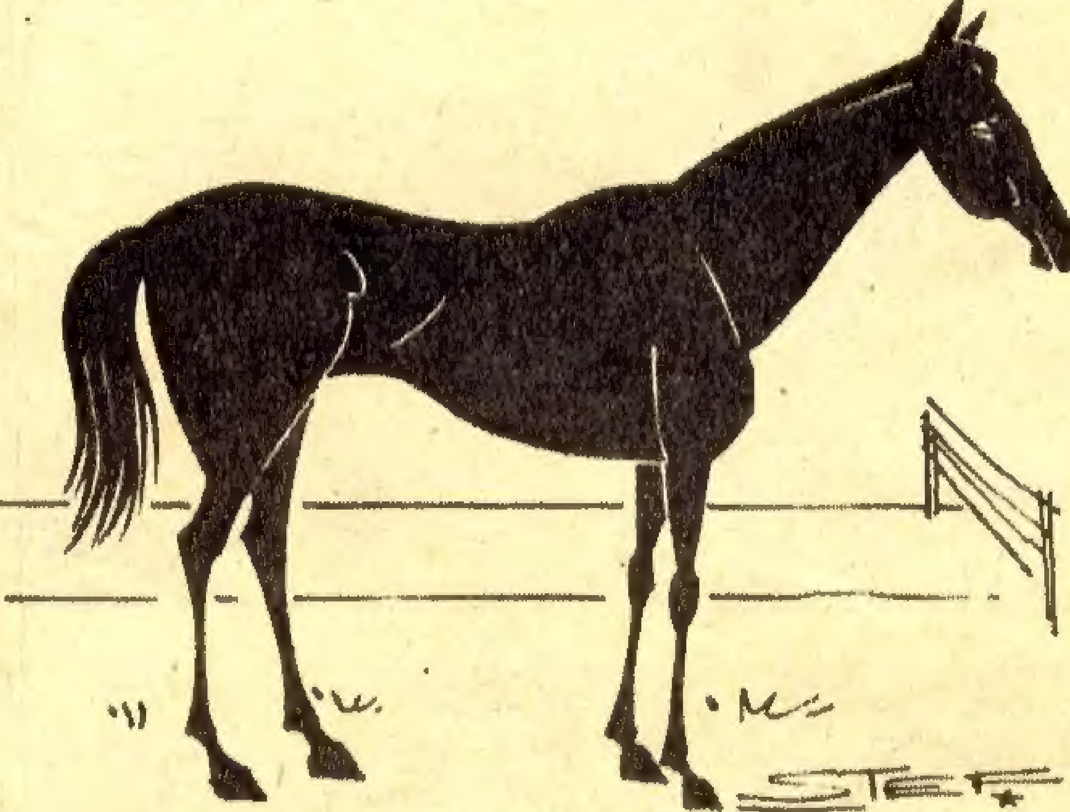
Het paard nu loopt op de nagel van die teen. Die nagel noemen wij **hoef.** Dus niet op zijn voet ? Nee, niet op zijn voet. Bekijk nu eens goed het achterbeen van een paard. Het achterwaarts gerichte gewricht, dat aan onze elleboog doet denken, is eigenlijk zijn hiel. Wat wij voor onderbeen aanzien, is het middenvoetsbeentje, dat wij in onze schoen verbergen en waar je zo gevoelig bent voor kietelen. Zijn knie zit vlak onder de buik.

De echte paarden (dus niet de ezels, zebra's en paard-ezels, die tot dezelfde familie behoren) hebben korte oren, brede hoeven en een van de wortel af behaarde staart. Ze horen oorspronkelijk in Europa en Azië thuis. Maar tegenwoordig komen ze min of meer over de hele wereld verbreid voor.

Je kan het paardenras vooral in twee groepen onderscheiden : de koudbloed- en de warmbloed-paarden. Tot de eerste groep behoren de zware trekpaarden. Tot de tweede groep de goede rijpaarden. Natuurlijk vind je hiertussen allerlei overgangsvormen.

Iedereen kan onmiddellijk zien, of een paard een rijpaard of een trekpaard is. Een paard, dat de ploeg moet trekken of in het tuig voor een wagen moet lopen, laat de hals naarvoren hangen. Het dier is dit gewoon om de trekbewegingen te ondersteunen. Het laat bij zijn werk het halsgewicht voorover vallen en zet de achterbenen schrap naar achteren. De vakman zegt dan : « het loopt uit elkaar ».

Een paard, dat onder zadel gereden wordt, houdt daarentegen in een trots en edel gebaar het hoofd op. Natuurlijk ! Een paard is maar wat fier, als het door de mens bereden mag worden. Dat is voor het dier het toppunt van aards geluk ! Zie maar eens, hoe trots ze bij een parade kunnen voortstappen.

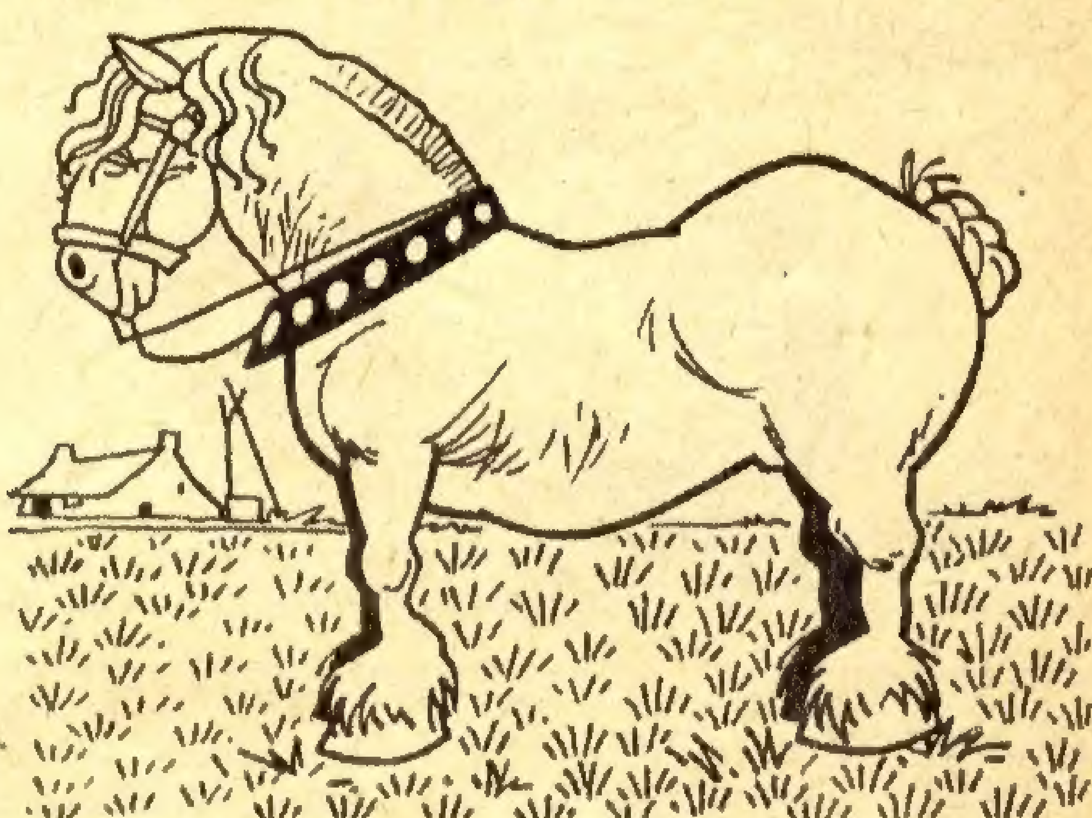
Het als rijdier gebruikte paard vertoont dan ook een fraaie welving in de hals, die een lichte knik toont bij de derde halswervel. De achterbenen staan onder het lichaam. De vakman zegt dan : « het is verzameld ».

Natuurlijk is het moeilijk, om zo'n groot en sterk dier zo maar duidelijk te maken, wat het moet doen. Je kan toch niet altijd blijven schreeuwen of met ijzeren punten gaan prikken. De mensen vonden al gauw, dat de paarden een plek in de onderkaak hebben, waar de kiezen ontbreken. Het kaakbeen is daar bedekt met een laag gevoelig tandvlees. Zo kwam men op het idee de teugels en het bit (een metalen staaf) als besturingsmiddel in te voeren. Nu is door dat gevoelig tandvlees de mens in staat met een lichte handbeweging het grote en sterke dier duidelijk te maken, wat hij wenst.

Je kan het verschil tussen een rijen een trekpaard vergelijken met het verschil tussen een ruwe, maar goedhartige zeebonk en een in zijde geklede prins. Zo'n ruwe zeebonk moet je met stompen en stoten duidelijk maken, wat hij moet doen. Zo'n in zijde geklede prins voelt de kleinste wenken aan en weet bij de minste oogopslag van zijn gastheer al, wanneer hij moet opstappen.

Zo moet je een trekpaard met flink trekken aan de teugels duidelijk maken, dat het links of rechts moet. Bij een rijpaard gaat dat allemaal veel fijner. Een goed ingereden rijpaard is zo één met zijn ruiter, dat het eigenlijk aan alle, ook onbewuste bewegingen van zijn berijder voelt, wat deze wil, denkt of vreest.

Met de teugels alleen komen we er echter niet. Een ruiter moet ook met de onderbenen werken. Hij drijft het paard voort door de onderbenen tegen de flanken van het paard aan te drukken. Zijn knieën klemt hij stijf tegen het voorblad van het zadel. De voortdrijvende beweging wordt versterkt, wanneer de ruiter de hielen van de rijlaars krachtig tegen de flanken slaat. Het toppunt is er, wanneer die hieldruk wordt ondersteund door een scherp spoor.

Daarnaast heb je nog iets anders : de « gewichtsdruk ». Als je tijdens het speeluurtje op school een jongen op je rug neemt, en die jongen buigt zich te veel voorover, dan... zet je gauw een stap naarvoren, nietwaar ? Anders zou je immers vallen. Je zoekt dus « evenwicht ». Nu, een paard doet precies hetzelfde.

Alles wat zo'n ruiter met een paard doet, is dus een samenstel van teugel-, been- en gewichtshulpen.

De gangen van het paard kan je

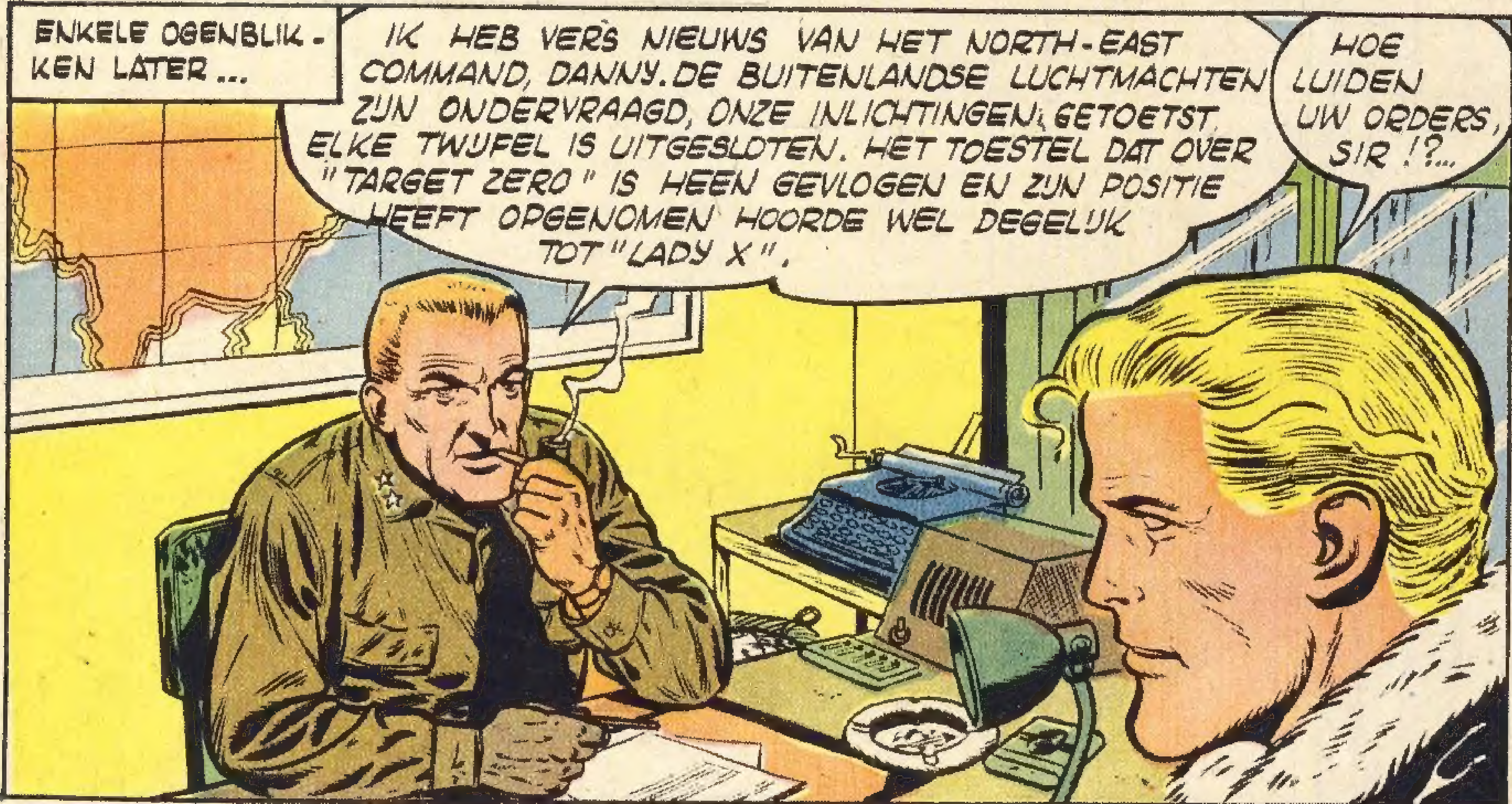
(Zie vervolg bladz. 23)

BUCK DANNY
GEVAAR IN HET NOORDEN

ER MOET NIEUWS ZIJN IN VERBAND MET "LADY X"... IN ELK GEVAL NARIGHEDEN VOOR DE PILOTEN! ARME KERELS!... ZE ZAGEN ZICH AL NAAR HUIS GAAN.

...EN DIE ARME SONNY!... HIJ HEEFT ZO'N HEKEL AAN KOU! WE HEBBEN HET WAT TE VER GEDREVEN, TUMB EN IK! IK MOET HET GOEDMAKEN... NOU, DAN STEL IK HEM VRIJ VAN DE VOLGENDE KORVEE.

ENKELE OGENBLIKKEN LATER...
IK HEB VERS NIEUWS VAN HET NORTH-EAST COMMAND, DANNY. DE BUITENLANDSE LUCHTMACHTEN ZIJN ONDERVRAAGD, ONZE INLICHTINGEN GETOETST. ELKE TWIJFEL IS UITGESLOTEN. HET TOESTEL DAT OVER "TARGET ZERO" IS HEEN GEVLOGEN EN ZIJN POSITIE HEEFT OPGENOMEN HOORDE WEL DEGELIJK TOT "LADY X".
HOE LUIDEN UW ORDERS, SIR!?...

TERSTOND VOOR DE LUCHTBESCHERMING VAN "TARGET ZERO" EN OMGEVING ZORGEN. "LADY X" ZAL WEINIG GEGEVENS OVER ONZE BASIS HEBBEN, VOORAL NA HET VERLIES VAN HET TOESTEL WAARVAN U DE RUBBERBOOT HEEFT OPGEVIST!

HAAR PILOTEN ZULLEN VAST PROBEREN ER MEER VAN TE WETEN TE KOMEN EN VOORAL ONZE INSTALLATIES TE FOTOGRAFEREN, WAT ZE TOT NU TOE NIET KONDEN. DAT MOET TOT ELKE PRIJS VERHINDERD WORDEN.

HET KLEMT DES TE MEER OMDAT ER WELDRA MANOEUVRES MET ATOOMWAPENS IN DIE BUURT WORDEN GEHOUDEN EN "LADY X" ER HEEL WAT VOOR ZOU GEVEN DE UITSLAG ERVAN TE WETEN. MAAR DAT IS NOG NIET ALLES!

WE MOETEN MET DIE VERWENSTE SPIONNEN AFREKENEN. DE ORDER LUIDT DUS DAT BROEINEST TE ONTDEKKEN EN GRONDIG TE VERNIETIGEN. HET H.K. REKENT DAARVOOR OP U EN UW MANNEN!

KIES TWINTIG VRIJWILLIGERS UIT UW BESTE PILOTEN. U NEEMT "TARGET ZERO" ZELF TOT BASIS. VERDER KRIJGT U DE VRIJE HAND. MAAR UW OPDRACHT MOET SLAGEN!
?!?

HET IS EEN EER VOOR ME, SIR! MAAR WAAROM KIEST U PILOTEN VAN EEN VLIEGDEKSCHIP, TERWIJL ER LANDBASISSEN VEEL DICHTER BIJ "TARGET ZERO" LIGGEN ?!
TEN EERSTE OMDAT U EN UW MANNEN ALS DE BESTE VAN DE U.S.A.F. GELDEN EN VERDER OMDAT "TARGET ZERO" EEN VEEL TE KORTE STARTBAAN HEEFT. ALLEEN PILOTEN VAN EEN VLIEGDEKSCHIP KUNNEN DAAR MANOEVREREN... EN DAN NOG...
MEN. 15

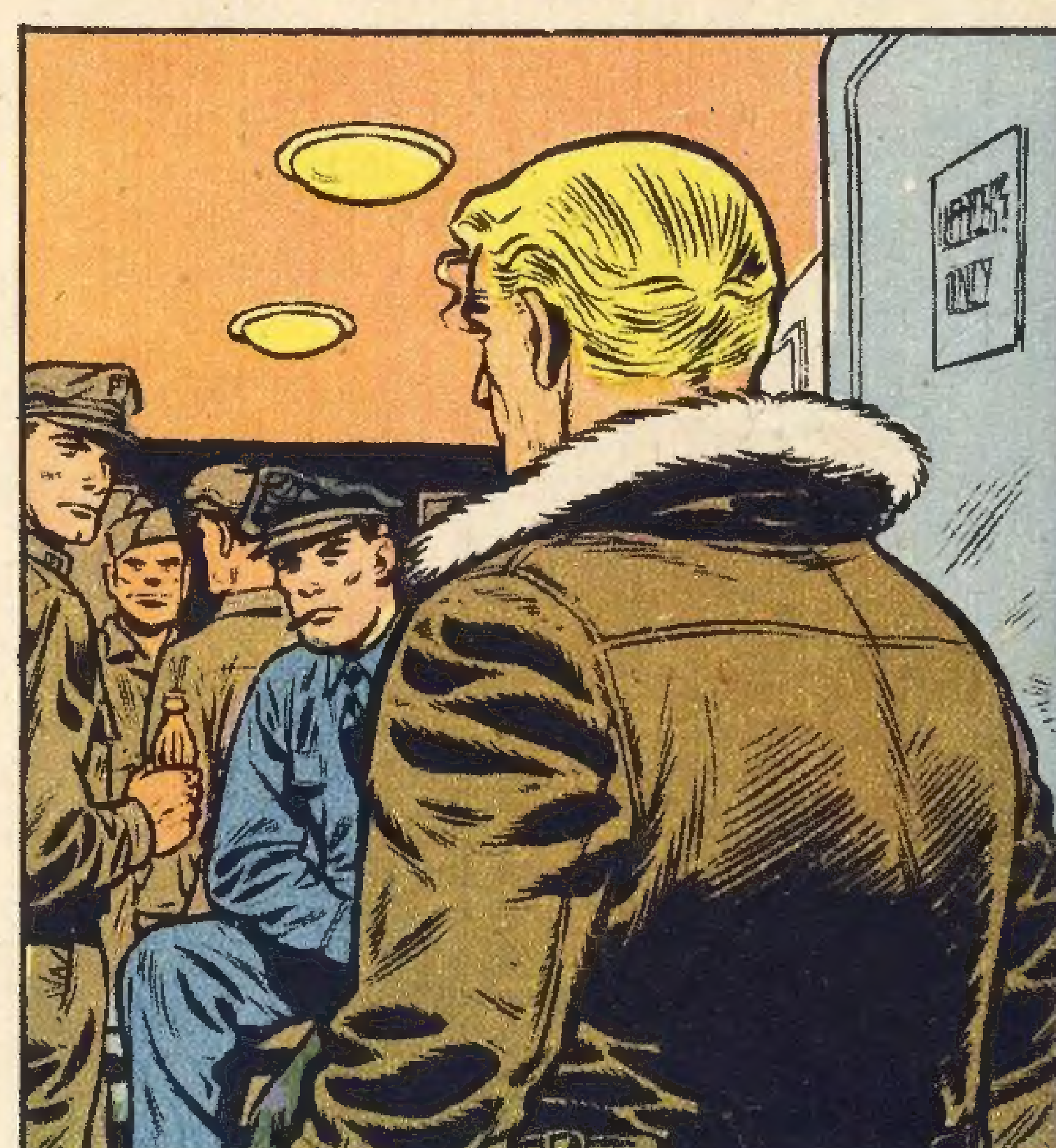

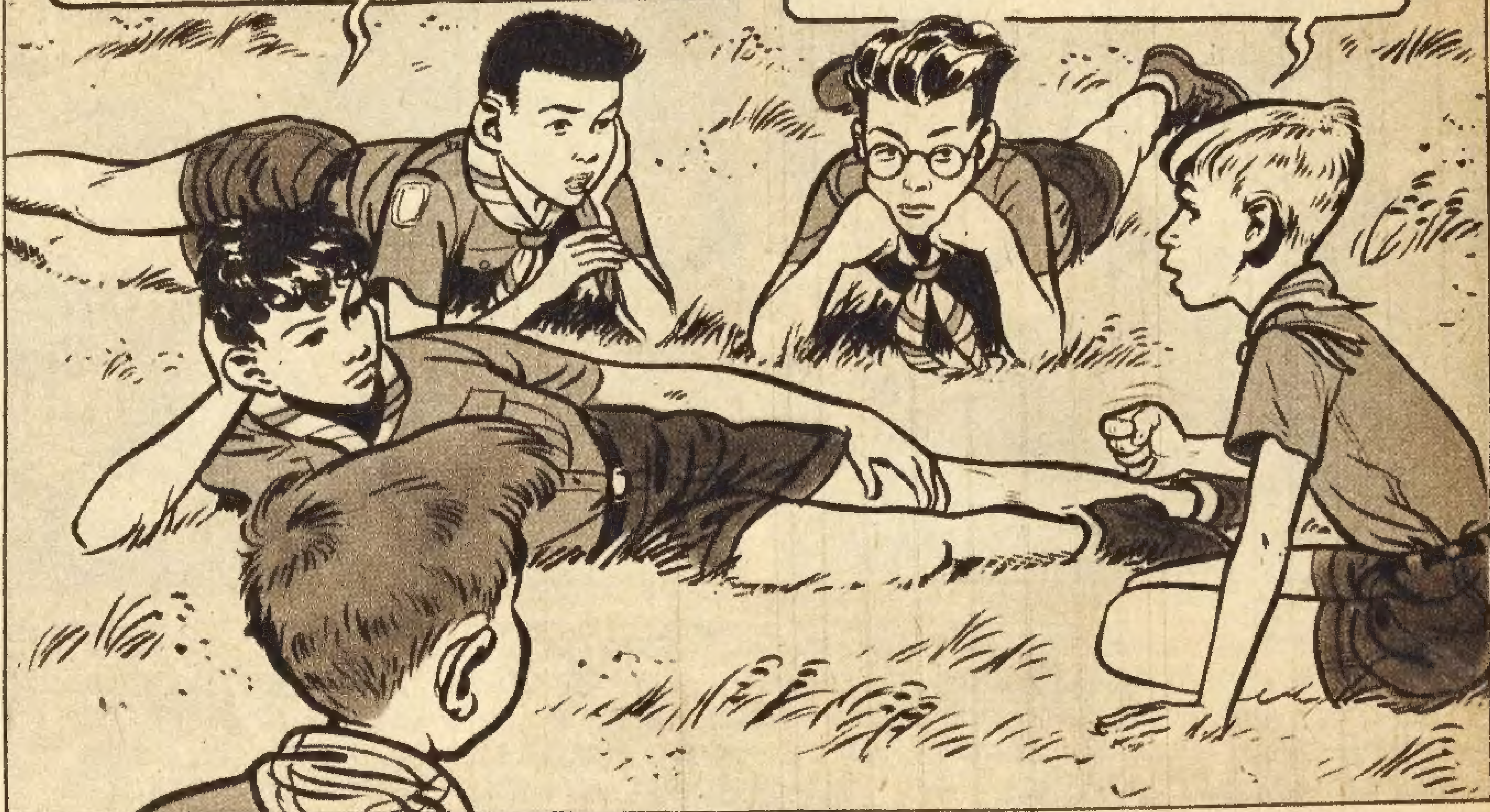

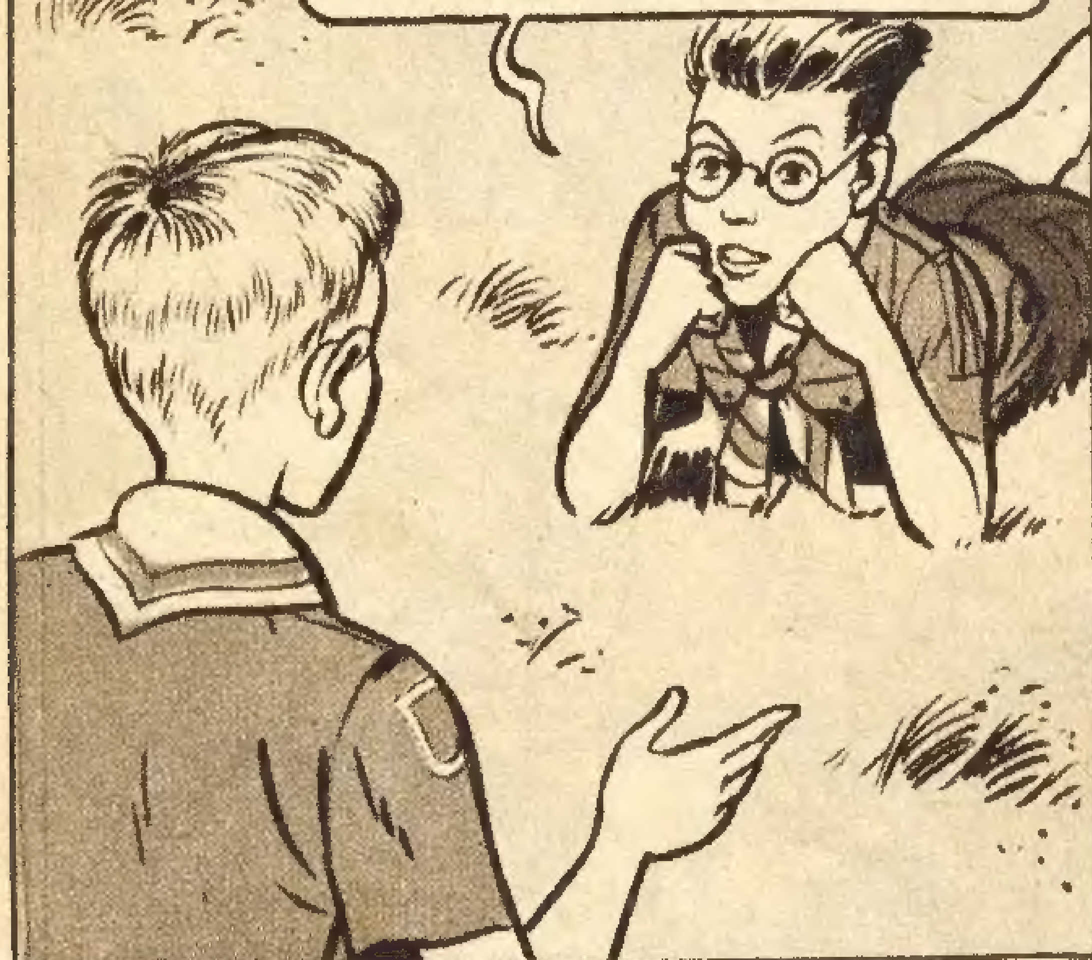
(Wordt vervolgd.)

DE BEVERPATROELJE

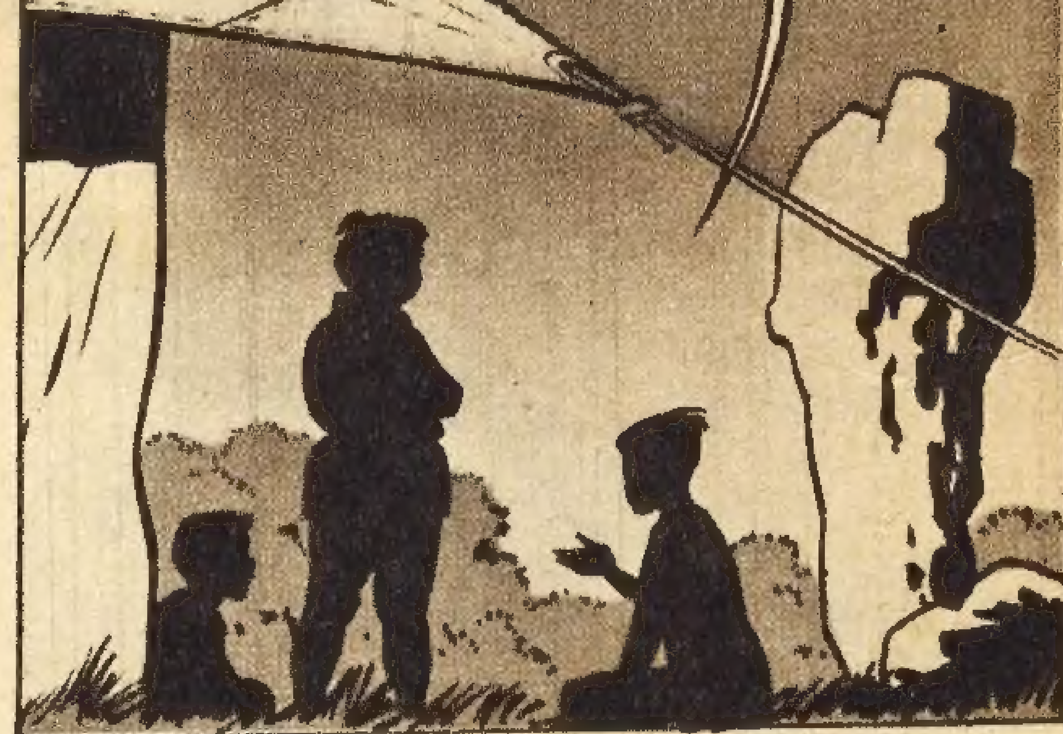
DE VERMISTE PADVINDER

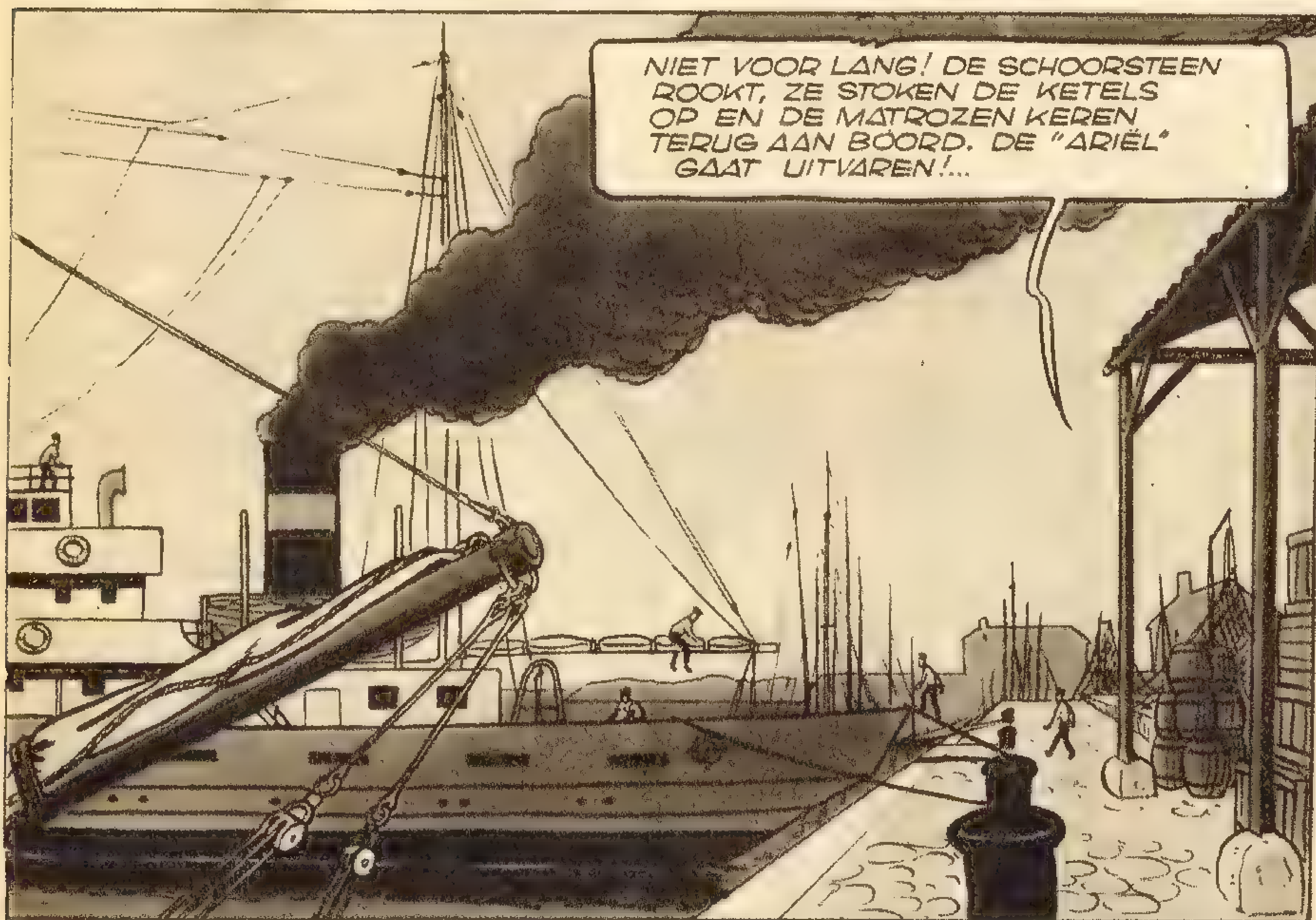

(Wordt vervolgd.)

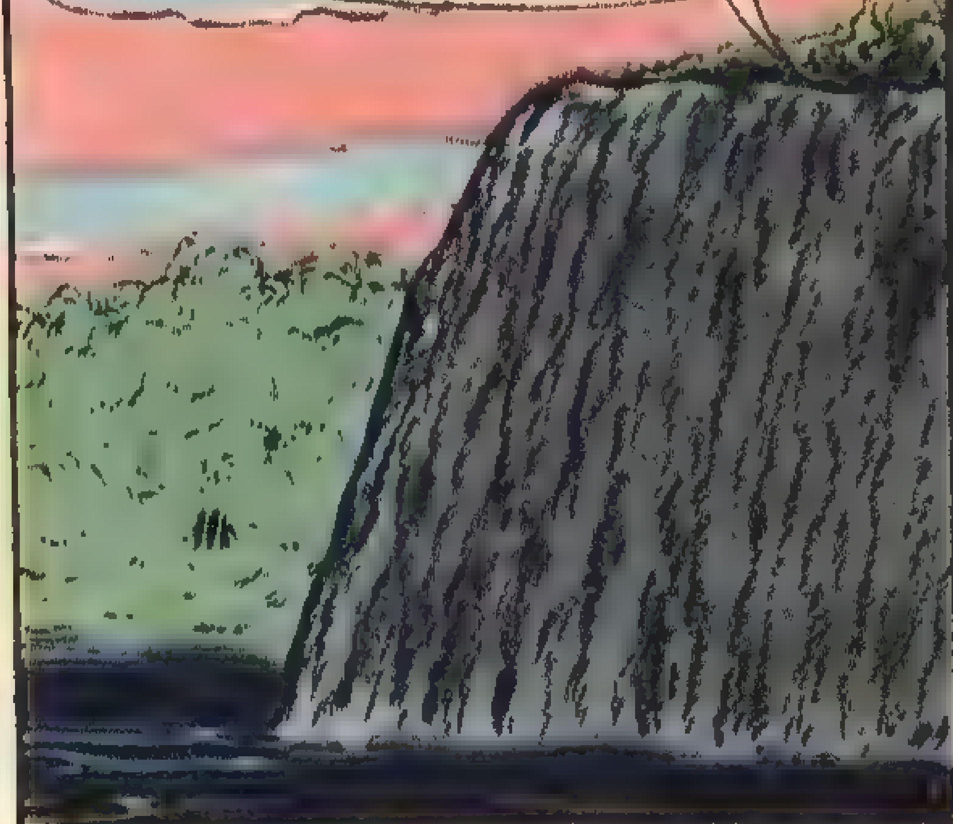
KIM DEVIL

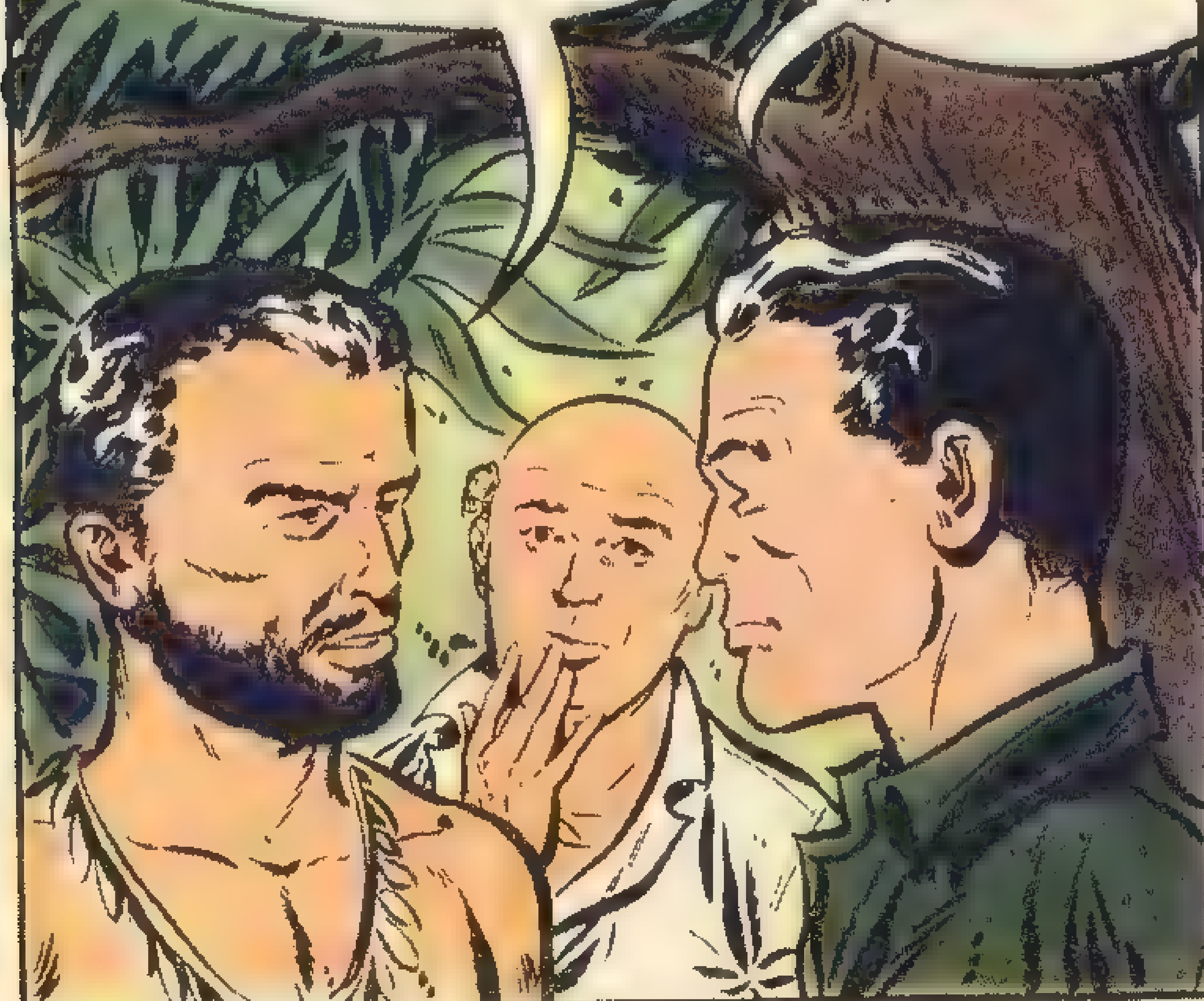
DE VERDWENEN WERELD

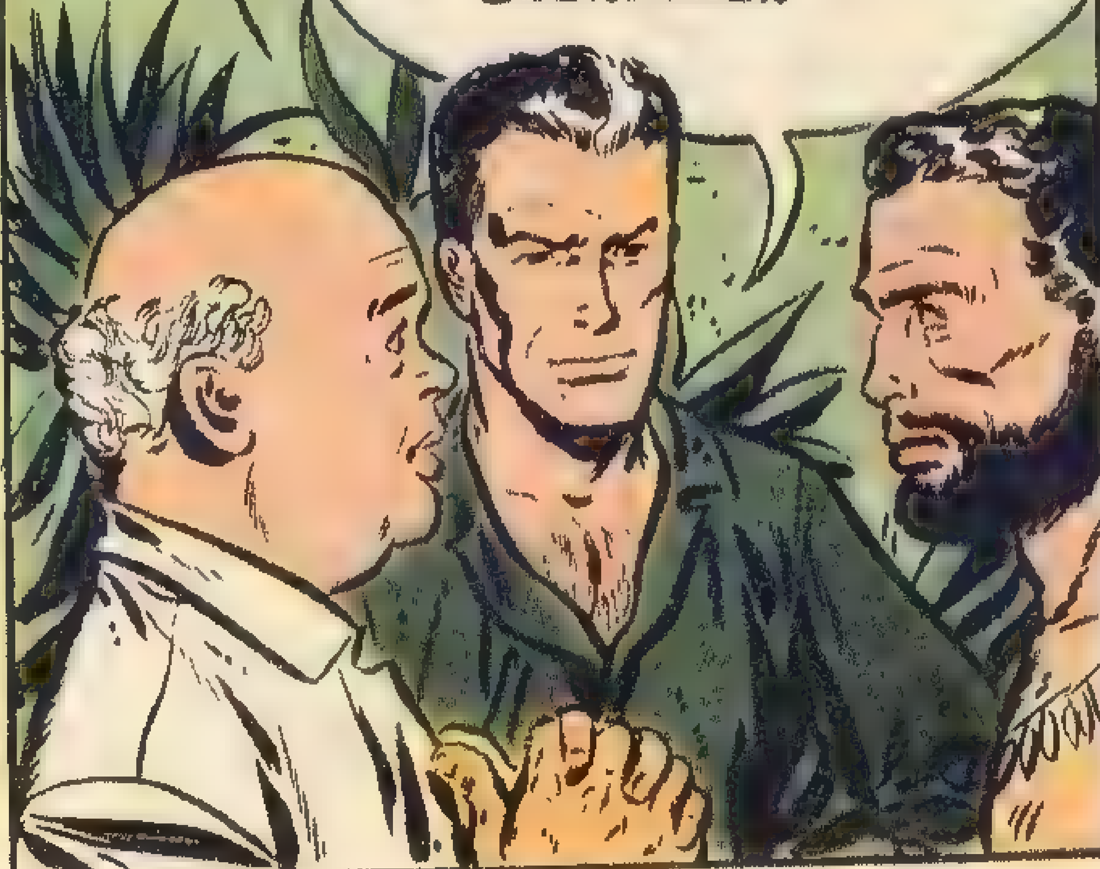

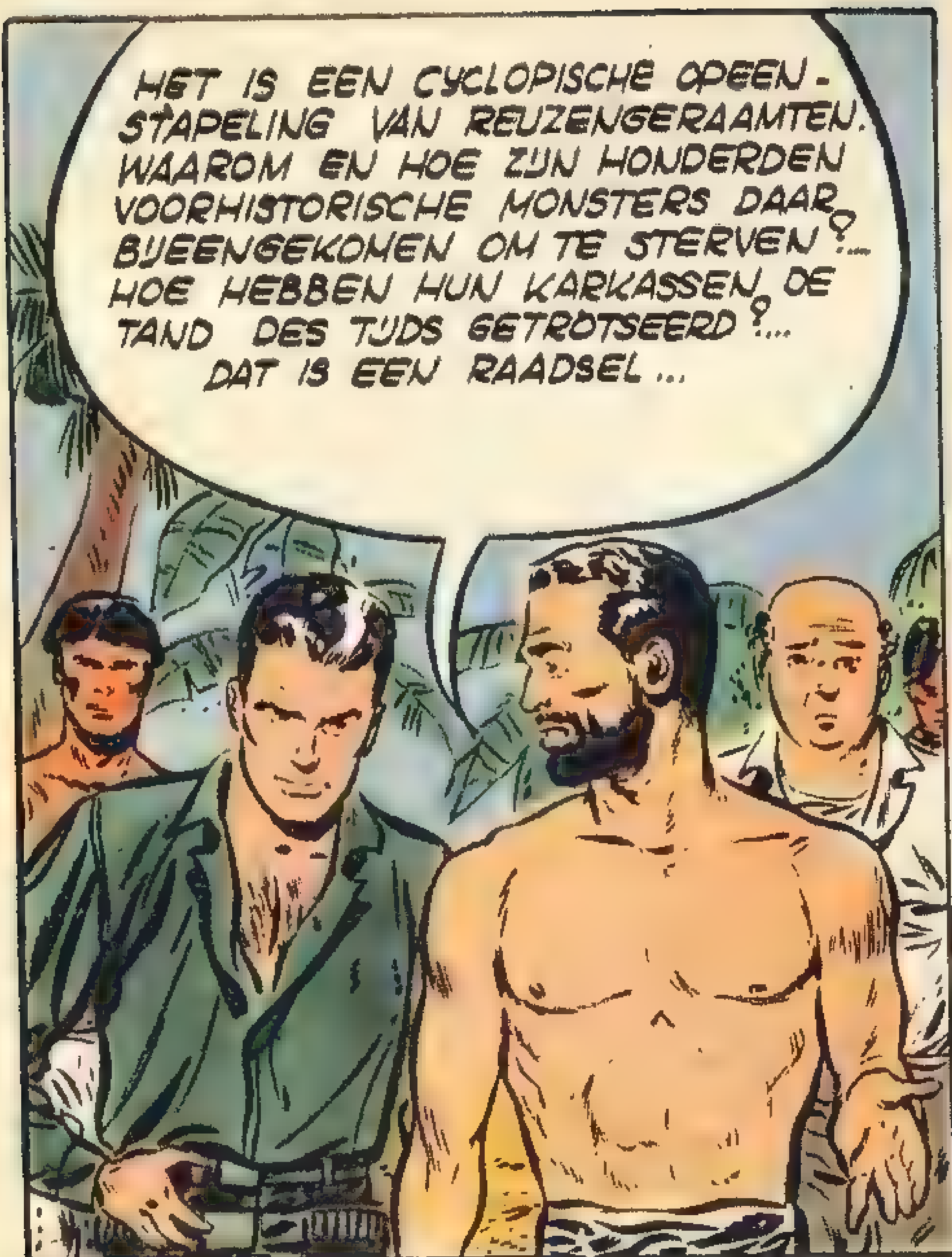

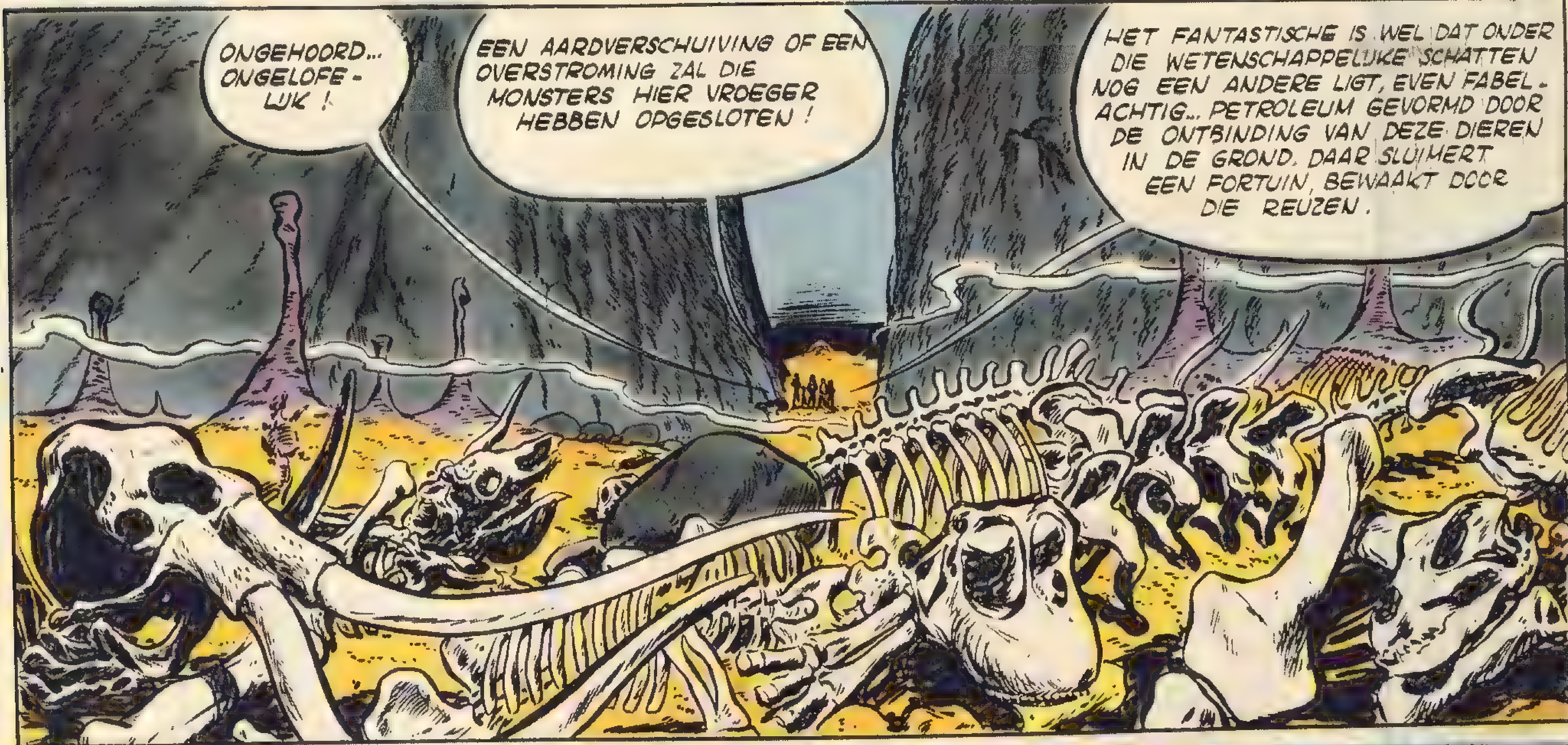
VERVOLG OP BLZ.21

VERVOLG VAN BLZ.12

EN DIE NACHT NEMEN DE VLUCHTELINGEN DE DUISTERNIS EN MIST BOVEN HET MEER TE BAAT OM DEZE VERLOREN WERELD TE VERLATEN EN DE LANGE TOCHT NAAR DE BESCHAAFDE WERELD TE AANVAARDEN.

GERALD FORTON

WAT ZIT U TE PEINZEN, PROFESSOR!

OP DE VLINDERJACHT GAAN EN BRONTOSAURUSSEN VINDEN, DAAR STAAT EEN MENS TOCH VAN TE KIJKEN!

EINDE

HET VOLGENDE VERHAAL HEET: HET GEHEIM VAN DE BLANKE AFGOD

44

LUCKY LUKE

IN EEN KERSVERS WILD-WESTVERHAAL

DE SPOORWEG DOOR DE PRAIRIE

BURGERS VAN NOTHING CITY
DE SPOORWEG WIL DWARS DOOR DE WELIGE WEIDEN VAN NOTHING CITY HEEN! HET STALEN VUURMONSTER ZAL DE STIEREN SCHICHTIG MAKEN!!
DE KOEIEN ZULLEN GEEN MELK MEER GEVEN!!!
ALLEN OM ACHT UUR VANAVOND OP NAAR DE SALOON!
MEETING!

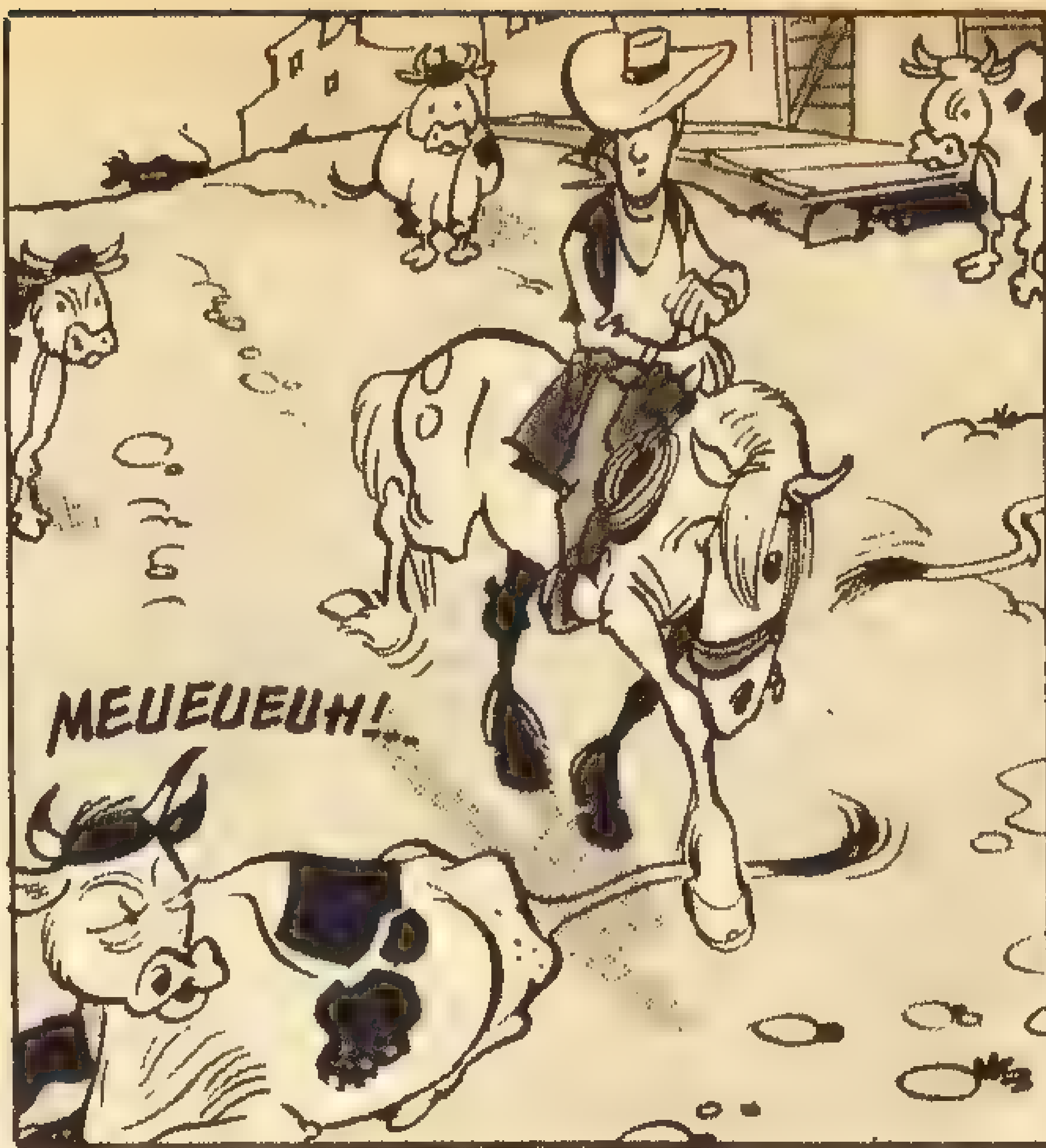

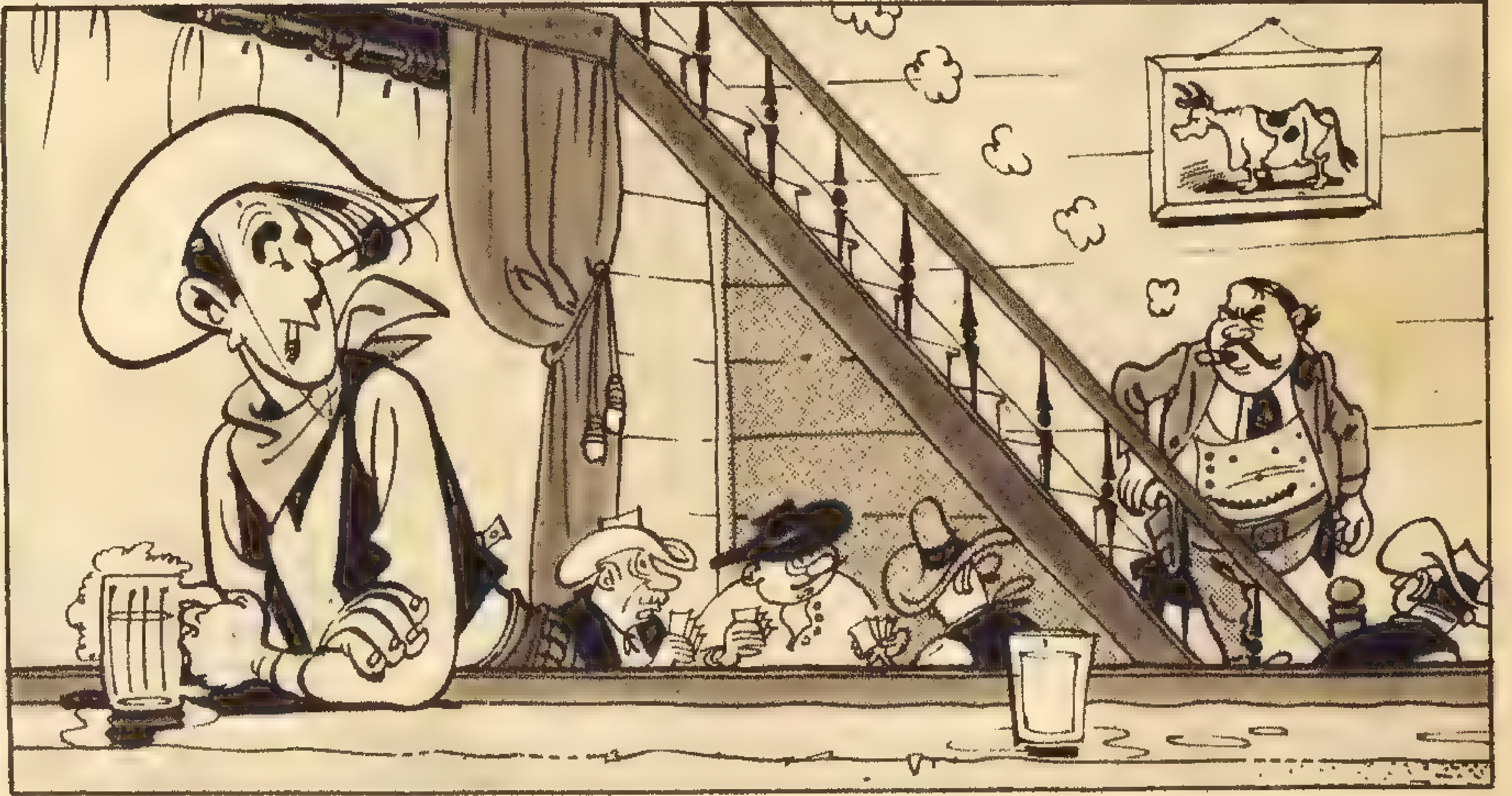

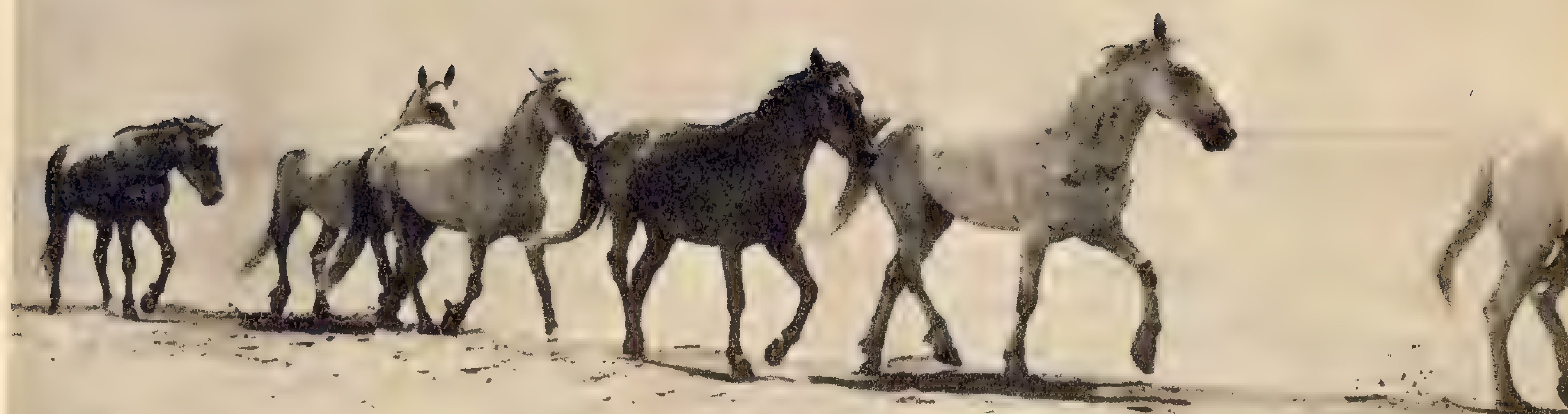

(Wordt vervolgd.)

WILDE WITJE

door Denys COLOMB DE DONNANT
en Albert LAMORISSE

Deze geschiedenis speelt zich af in een ver land, waar nog kudden wilde paarden leven. Ze vinden het fijn, zo vrij te zijn en spelen en stoeien er naar hartelust.

...Maar soms komen er mensen, die hen opjagen,
gevangen nemen
en dan opsluiten of verkopen.

De wilde paarden voelen daar niets voor. Die mannen zijn ruw en wreed. Ze jagen de dieren binnen een omheining en dwingen ze met touwen en zweepslagen te gehoorzamen. Ze vloeken en schreeuwen. Maar wanneer de paarden met de hoeven slaan, maken ze wel, dat ze wegkomen... Nee, ook voor een paard is het veel prettiger om helemaal vrij in zon en wind te leven... In snelle galop proberen ze de mannen te ontvluchten...

Maar tussen de struiken
verscholen...

..volgt een jongen gespannen
de wanhopige strijd
van de paarden tegen de luid-
schreeuwende mannen...

WILDE WITJE

Die jongen heet Frank.
Hij woont vlakbij
in een hut
en helpt zijn vader
bij het vissen.

Frank houdt van de wilde paarden. Hij houdt vooral veel van de aanvoerder van de kudde, een sneeuwwit paard, dat hij een van de mannen Wilde Witje had horen noemen. Hoe dikwijls heeft Frank de mannen al niet achter Wilde Witje zien jagen? Maar de schimmel rende snel als de wind... Nooit kregen de mannen het dier te pakken. Op zekere dag had hij de baas van de mannen horen zeggen: « Dat lelijke dier!... Die hem te pakken krijgt, mag hem houden! » Frank was dichterbij gekomen: « En als ik Wilde Witje vang?... » De man had luid gelachen: « Ja, als jij Wilde Witje te pakken krijgt, mag je hem houden, kleine peuter! » Alle anderen hadden gegrinnikt. Maar Frank nam zich vast voor Wilde Witje te vangen. Voor geen geld van de wereld zou hij dat prachtige dier in handen van die wrede kerels willen zien!

Enkele dagen later ziet Frank kans
om het paard heel stilletjes te naderen...
Hij gooit het een lasso om de hals...
Wilde Witje schrikt...

...Wilde Witje gaat er vandoor
en trekt Frank achter zich aan.
Tot hij ziet, dat die kleine jongen
geen kwaad kan
en hij zich naar de hut laat leiden.

Als Wilde Witje goed zijn buik heeft volgegeten, keert hij weer naar de kudde terug. Een ander paard heeft intussen zijn plaats als leider ingenomen...

Ze slaan aan het vechten. Wilde Witje wint. Maar hij is gewond en bloedt...

Frank neemt hem weer mee naar de hut en verbindt hem. Wilde Witje begrijpt nu, dat er ook goede mensen zijn.

Wilde Witje is nu helemaal niet bang meer voor Frank. Hij volgt hem overal en is blij, als ze bij elkaar zijn. Wilde Witje voelt voor de eerste keer, hoe heerlijk het is, vrienden te hebben. Hij had er nooit gehad. Bij de kudde werd hij gehoorzaamd en geëerd... maar niet bemint. Nu vindt hij het zo fijn over de hals gestreken te worden. Hij weet, dat geen enkel wezen is geschapen om alleen te leven. Hij weet ook, dat je niet hoeft te kunnen praten om te beminnen... Maar... Wat is dat voor een gerucht in de struiken?...

WILDE WITJE

De mannen zijn er weer. Hun baas is de belofte aan Frank vergeten. Hij wil het paard !... Wilde Witje en Frank vluchten...

De mannen zetten een achtervolging in. Hun baas is razend en beveelt de vlakte in brand te steken, waarin Wilde Witje en Frank gevlucht zijn. De mannen komen in de scherpe rook steeds dichterbij...

Nee, Wilde Witje wil zich niet gevangen laten nemen. Hij wil vrij zijn en bij zijn jonge vriend blijven... Opgejaagd door de mannen en gedreven door het aanmoedigend geroep van Frank, rent Wilde Witje recht voor zich uit. Het gaat dwars door struiken en moerassen. Tot ze aan zee komen... Wilde Witje aarzelt niet. Onder de verschrikte blikken van de achtervolgers, stuift hij het water in.

De mannen roepen, dat hij moet terugkeren, dat ze hem geen kwaad meer zullen doen... Wilde Witje luistert niet. Die mannen zijn te ondeugend en niet te vertrouwen. Hij zwemt onvermoeibaar voort met Frank op de rug... Tot ze aan een eiland komen, waar alleen paarden zijn en kleine jongens, die veel van dieren houden...

MAAR... IS ER DEZE WEEK GEEN OOM WIM ?...

Dit zullen heel wat rakkers zich afvragen... Nee, vrienden, ik heb deze week mijn verhalentrommel dicht gelaten om jullie gelegenheid te geven, eens te genieten van het prachtige **WILDE WITJE.**

Weten jullie, dat daar een film van bestaat ? Nu, ik heb die film gezien en vond hem zo mooi, dat ik aan de makers er van heb gevraagd, of ik er enkele foto's van mocht afdrukken. Ja, de geschiedenis van **WILDE WITJE** is werkelijk pakkend... Ik ben er van overtuigd, dat jullie het hartroerend met mij eens zijn !

Tot de volgende week dan !...

OOM WIM.

« LA VACHE QUI RIT »

Prévinairestraat 58, ANDERLECHT-BRUSSEL

WEDSTRIJD Nr. 22

Juist antwoord : **Gabrielle PETIT.**

Aantal juiste antwoorden : **46.514.**

LIJST DER WINNAARS

SUPER-PRIJS :

1. VAN ALSTEIN We, 84, Handelstraat, Antwerpen, 46.514.

VAN 2e TOT 6e PRIJS :

2. DE POOTER Y., B. 62, Kessel-Antwerpen, 46.516 ;
3. VANDENBOSSCHE Marie, 119, rue du Noyer, Bruxelles, 46.510 ;
4. MAES Jozina, 56, Hoogstraat, St. Amandsberg, 46.510 ;
5. ALLAERT Margareta, 10, A. Rodenbachstraat, Brugge, 46.518 ;
6. DECLEER Suzanne, 5, Markt, Koekelaere, 46.509.

VAN 7e TOT 100e PRIJS :

Mme Possinger, Chênée, 46.520 ; Lapers René, Ploegsteert, 46.521 ; Pries Jean, Antwerpen, 46.507 ; Boutreur Maria, Antwerpen, 46.507 ; Malcourant Anne-Marie, Gentinnes, 46.522 ; Ladavid Pierre, Tournai, 46.522 ; Struyf Achiel, Massenhoven, 46.522 ; Lebe Gérard, Koningsloo, 46.522 ; De Greef A., Kessel-Antwerpen, 46.506 ; Sénépart Michèle, Jambes, 46.506 ; De Muelenaere Henri, Antwerpen, 46.525 ; Léonard Pierre, Namur, 46.525 ; Van Geel B., Kessel-Antwerpen, 46.526 ; Vanderveken-Simar E., Pepinster, 46.501 ; Uyttebroek Pierre, Saint-Josse-ten-Noode, 46.500 ; Fiévet Franz, Sombreffe, 46.500 ; Decleer Jozef, Koekelaere, 46.500 ; Raps Maria, Puurs, 46.529 ; Lalieux Fernand, Obaix-Buzet, 46.529; Van Peer Marcel, Pulle-Antwerpen, 46.499 ; Crommelinck Christian, Zwevegem, 46.498 ; Soetinck Rachelle, Bruxelles, 46.531 : Deswaef Maria, Brugge, 46.532 ; De Greef St., Kessel-Antwerpen, 46.496; Devleeschouwer Jean, Anvers, 46.533; Duroisin Claire, Chercq, 46.495 ; Vanhaelen Marcelle, Ixelles, 46.534 ; Dragon Jules, Bruxelles, 46.534 ; Vanbaelen Lutgaert, Turnhout, 46.534 ; Poncelet M.-Thérèse, Florennes, 46.534; Van Papeghem Christiane, Assebroek, 46.494 ; Saive Maria, Fraipont, 46.535; Haegemans Irène, Antwerpen, 46.493 ; Van Geel S., Kessel-Antwerpen, 46.536 ; Decoster Jules, Bruxelles, 46.489 ; Ceulemans M., Kessel-Antwerpen, 46.486 ; Bursraev Oscar, Grand-Bigard, 46.486 ; Demeester Ginette, Emelgem, 46.544 ; Neven Elise, Mechelen, 46.545 ; Buytaert M.-José, Brugge, 46.481; Van Vlasselaer Fr., Lier, 46.480 ; Debieve André, Frameries, 46.480 ; Michiels Simone, Bruxelles, 46.550 ; Dherdt Silva, Puurs, 46.551 ; Soetinck François, Bruxelles, 46.552 ; Beaury Gilbert, Warneton, 46.475 ; Dupont Nadine, Mons, 46.475 ; Delaere Marie, Bissegem, 46.555 ; Stukens Eugène, Antwerpen, 46.471 ; Lux Jaak, St. Jans-Molenbeek, 46.558 ; Sleeckx Jules, Antwerpen, 46.558 ; Debieve Christian, Frameries, 46.560 ; Debieve Thérèse, Frameries, 46.560 ; Decoster Jean, Bruxelles, 46.468 ; Raps Rosa, Antwerpen, 46.561 ; Niederkorn Daniel, Gedinne, 46.562 ; Vandenbos Karel, Gent, 46.562 ; Desmedt Wilfried, Heist/Zee, 46.466 ; Dekeuster Félix, Berzel-Antwerpen, 46.466 ; Berger Camille, Jauche, 46.564 ; Blovio Raymond, Huy, 46.564 ; Lejeune Alex, Fexhe-Slins, 46.463 ; Desmet Karel, Gent, 46.462 ; Maebe Camille, Berchem-Antwerpen, 46.568 ; Feys Camiel, Eernegem, 46.569 ; Dauwe Léonie, Lier, 46.570 ; Raps Silvy, Puurs, 46.573 ; Fiévet Daniel, Sombreffe, 46.575 ; Vanderelst Louis, Vilvoorde, 46.476 ; Sénépart Gaston, Jambes, 46.576 ; Michiels Josée, Bruxelles, 46.450 ; Priest Rosa, Antwerpen, 46.448 ; De Backer Josée, Machelen-Brabant, 46.581 ; Debevere Rafaël, Kuurne, 46.581 ; Crombez Maria, Brugge, 46.583 ; Neven Charles, Mechelen-Antw., 46.445 ; Ryufflart Philibert, Hornu, 46.584 ; Swinnen Louis, Loksbergen, 46.444 ; Roman Narcisse, Bruxelles, 46.442 ; De Lathouwer Albert, Gentbrugge, 46.442 ; Vandevenne Andréa, Ieper, 46.587 ; Tonneau Claude, Tournai, 46.440 ; Leroy Renaud, Frameries, 46.440 ; De Vleeschouwer Chantal, Anvers, 46.438 ; Johnen Christian, Liège, 46.436 ; Wuillot Paula, Jambes, 46.436 ; Moonen Lydie, Montegnée, 46.436 ; Roose Judith, Bruxelles, 46.435 ; Kiebooms Luc, Lier, 46.435 ; Peck Jean, Bruxelles, 46.434 ; Liekens Jos., Booischot, 46.434 ; Haegemans E., Antwerpen, 46.595 ; Bastin François, Mortroux, 46.432 ; Cardinael Margriet, Brugge, 46.430.

VAN 101e TOT 200e PRIJS :

Debieve Auguste, Frameries, 46.600 ; Hadas A., Namur, 46.600 ; Uyttebroeck Elise, Saint-Josse-ten-Noode, 46.600 ; Michiels Maurice, Halen-Limb., 46.600 ; Geudens André, Casterlee-Antw., 46.427 ; Walschaert Irène, Antwerpen, 46.426 ; Vangeertruyen Benoit, Dendermonde, 46.425 ; Fiévet Arthur, Sombreffe, 46.425 ; Verriez Léon, Tournai, 46.424 ; Paeps Charles, Etterbeek, 46.424 ; Michiels Guillaume, Halen-Limb., 46.605 ; Pieters Gérard, St. Andries-Brugge, 46.423 ; Huys Godelieve, Assebroeck, 46.606 ; Toubeau André, Florennes, 46.422 ; Michiels F., Diepenbeek, 46.607 ; Sach Guillaume, Evere, 46.421 ; De Muelenaere M., Antwerpen, 46.615 ; De Keuster Léa, Beerzel, 46.616 ; Stukens Jozef, Antwerpen, 46.617 ; Cleeren Jean, Waremme, 46.621 ; Van Hees Antoon, Essen, 46.407 ; Groessens Walter, Jette-Saint-Pierre, 46.405 ; Panken Domien, Beerzel-Antw., 46.624 ; Van Mechelen Louisa, Antwerpen, 46.403 ; Therssen Alice, Mouscron, 46.401 ; Hadas Dora, Namur, 46.400 ; Foucart Marie, Frameries, 46.400 ; Champenois J.-Marie, Solre-St-Géry, 46.397 ; Lietaert Gaby, Brugge, 46.634 ; Housset Ginette, Bressoux, 46.637 ; Van den Eeden C., Lier, 46.390 ; Priest Mia, Antwerpen, 46.639 ; Patro du Christ-Roi, Frameries, 46.640 ; Huppertz Clémentine, Liège, 46.640 ; Mme Paeps-Vandeput, Etterbeek, 46.642 ; Charles Emile, Liège, 46.384; Van Hoof John, Mechelen, 46.645 ; Sénépart Rose, Jambes, 46.646 ; Priest Maria, Antwerpen, 46.381 ; Godoul E., Bois-de-Lessines, 46.380 ; Demuynck Rachel, Brugge, 46.379 ; Goossens Danièle, Nimy, 46.650 ; Robe Emile, Ixelles, 46.650 ; Courault Jacques, Kain, 46.653 ; Gaumier Claude, Ostende, 46.656 ; Paeps Léa, Etterbeek, 46.372 ; Mailliard Raym., Hasselt, 46.370 ; Decleer Anna, Koekelaere, 46.660 ; Van Geel C., Lier, 46.660 ; Geerits Josepha, Anderlecht, 46.666 ; Bryon Pascal, Le Bizet, 46.360 ; Mme Debieve Auguste, Frameries, 46.360 ; Haegemans Gust., Antwerpen, 46.359; Callewaert Gérard, Mouscron, 46.348 ; Walshaerts Jeanne, Antwerpen, 46.683 ; Van Hoogenbemt L., Mechelen, 46.345 ; Van Geel Yvonne, Lier, 46.345 ; Vandenhende Gaby, Brugge, 46.685 ; Maillart Robert, Anloy-Lux., 46.341 ; Van Mechelen Gerda, Antwerpen, 46.337 ; Smeesters Armand, Liège, 46.333 ; Alachouzos Athina, Bruxelles, 46.333 ; Cattry Robert, Montignies-sur-Sambre, 46.700 ; Mikulas Elsa, Brugge, 46.328 ; Wouters Maria, Gelrode, 46.326 ; Dehouwer M., Lier, 46.705 ; Van Alstein Maria, Antwerpen, 46.705 ; Willion Jan, Niel/Rupel, 46.708 ; Decleer Maria, Koekelaere, 46.317 ; Decleer Godelieve, Koekelaere, 46.713 ; Walschaerts Frieda, Antwerpen, 46.315 ; Lannoo Rita, Gits, 46.716 ; Janssens Théo, Kwaadmechelen, 46.719; Deschuyter Irma, Berchem-Antw., 46.719 ; Fensie Janine, Gilly, 46.722 ; Bistiaux J.-F., Bruxelles, 46.723 ; Maillard Irma, Hasselt, 46.305; Decock Magda, Bruxelles, 46.724 ; Marquant Rika, Lendelede, 46.303; Bracke Adolf, Melle, 46.302 ; Haegemans Staf, Antwerpen, 46.727 ; Riga Jacques, Villers-le-Bouillet, 46.300 ; Moens Carol, Antwerpen, 46.300 ; Priest Emiel, Antwerpen, 46.293 ; Decock Fanny, Bruxelles, 46.293 ; Gallens Hilde, Brugge, 46.736 ; Huybrechts W., Antwerpen, 46.289 ; Lessire M.-France, Bruxelles, 46.740 ; Maricq Jean, Sart-Dames-Avelines, 46.286 ; Demarez Jean, Ixelles, 46.286 ; Van Hoof E. R., Mechelen, 46.745 ; Maes Madeleine, Menen, 46.282 ; Stas Hélène, Beez, 46.280 ; Flaes Wieza, Antwerpen, 46.749 ; Kiebooms J., Lier, 46.750 ; Mme Delannoy J., Tournai, 46.278 ; Lambaere Thérèse, Mouscron, 46.278 ; Voogd Magda, Brugge, 46.277 ; Perva Marcel, Hever, 46.276 ; Vignoble Germaine, Meslin-l'Evêque, 46.275.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Na het prachtverhaal van Wilde Witje Nemen wij in onze tuin een zit-je...

Paard en mens, beste rakkers en -esjes, zijn altijd trouwe metgezellen geweest. Uit de geschiedenis weten jullie wel, hoe ze al in de oudheid samen over de lege aarde konden zwerven om jacht te maken op het snelle wild of om oorlog te voeren.

Maar... al heeft het paard in onze moderne eeuw met fietsen, auto's treinen en vliegtuigen praktisch afgedaan als metgezel : een **Vriend** is hij gebleven. En een vriend zal het paard voor de jeugd ook altijd blijven !

Gelukkig maar, dat we nog een andere metgezel hebben... Robbedoes !

— Maar een paard of Robbedoes, hoor ik jullie al roepen, is toch heel iets anders !

— Inderdaad, vrienden ! Maar als de paarden konden spreken, wat zouden ze dan zeggen ?...

— ... ? ? ?

— Wel, ze zouden zeggen : « Jongens, lees Robbedoes ! Want daarin wordt met veel liefde en sympathie over ons gesproken. In de « Robbedoes » krijgen wij er weer heel veel vrienden bij : de jongens en meisjes, die ons tot nu toe niet kenden, omdat ze in de stad tussen machines en motoren wonen... »

Dat zouden de paarden zeggen, als ze spreken konden ! Nu slaan ze maar tevreden met hun prachtkoppen, nodigen ons uit op hun ruggen plaats te nemen, rijden ons naar de Knollentuin en zetten ons daar af. Ze blijven buiten op ons wachten en wij... wij beginnen dadelijk onze knollen te planten.

Als eerste een gedicht van **TIMOER** uit **Deurne :**

De paarden trekken traag
De wagen langs de haag.
Ik zie bezwete ruggen
Geplaagd door vliegen vlugge.

Ze slaan met zware koppen,
Ze zweten dikke droppen
Ze spannen, sjorren, trekken,
Ze klappen met hun bekken.

Hun spieren krampen, rillen,
Hun staart strijkt langs de billen
Terwijl ze steeds maar wiegen
En slaan naar vlugge vliegen.

Eigen Werk van
TIMOER uit **Deurne.**

Wat een bof, zeg, dat jij ons dit gedicht stuurde ! We blijven zo helemaal in de prettige sfeer van het paard. Je gedicht, Eric, is helemaal niet kwaad. Tien keer beter dan « Vaders dood », dat je enkele maanden geleden opstuurde.

Hoe zou dit komen ? Wel : met « Vaders dood » zat je vast aan al die liederen en gedichten, die je al eens over overleden mensen had gelezen, en waaraan de beelden en zinnen nog in je naklonken. In dit gedicht was helemaal « Eric » aan het werk, de rakker, die op de bok gezeten zijn ogen goed de kost gaf. De rakker, die met eenvoudige woorden vertelde, wat hij zag, beleefde en voelde. Het resultaat... Bravo !

De gebreken, die er nog inzitten, willen we je heel graag vergeven. Je zal ze natuurlijk toch willen weten, omdat je er nu eenmaal op uit bent iets te leren en steeds grotere vorderingen te maken.

In het eerste couplet heb jij jezelf teveel laten pakken door het rijm. Omdat je niets anders kon vinden, zocht jij je toevlucht tot een dichterlijke vrijheid : het plaatsen van een bijvoeglijk naamwoord achter het zelfstandig naamwoord : vliegen vlugge.

In het tweede couplet sla je ineens een andere toon aan. Op zich is het goed, maar geeft het teveel « actie » aan. We zien ineens de paarden hard werken, zwoegen en sjouwen. En dit is zo helemaal in tegenstelling met dat luie, trage en lome, zoals je dit in het eerste couplet weergeeft door je lange a-klanken : paarden, traag, wagen, haag. En hier werk je met korte, vinnige klanken : dikke, droppen, spannen, sjorren, trekken, klappen, bekken.

Zie je en begrijp je dat ?

Eric, je hebt talent, vriend ! Zet door, hou vol ! Je kan me altijd om raad komen vragen, maar... laat nooit de moed zakken, als ik iets afbreek en je ronduit de waarheid zegt. Een echte Roddedoezer is een doorbijter ! Succes en tot binnenkort !

Ons trouw en hard werkend rakkeresje **LIESELOT** uit **Hamme** plant een verdienstelijk opstel :

WEER NAAR SCHOOL

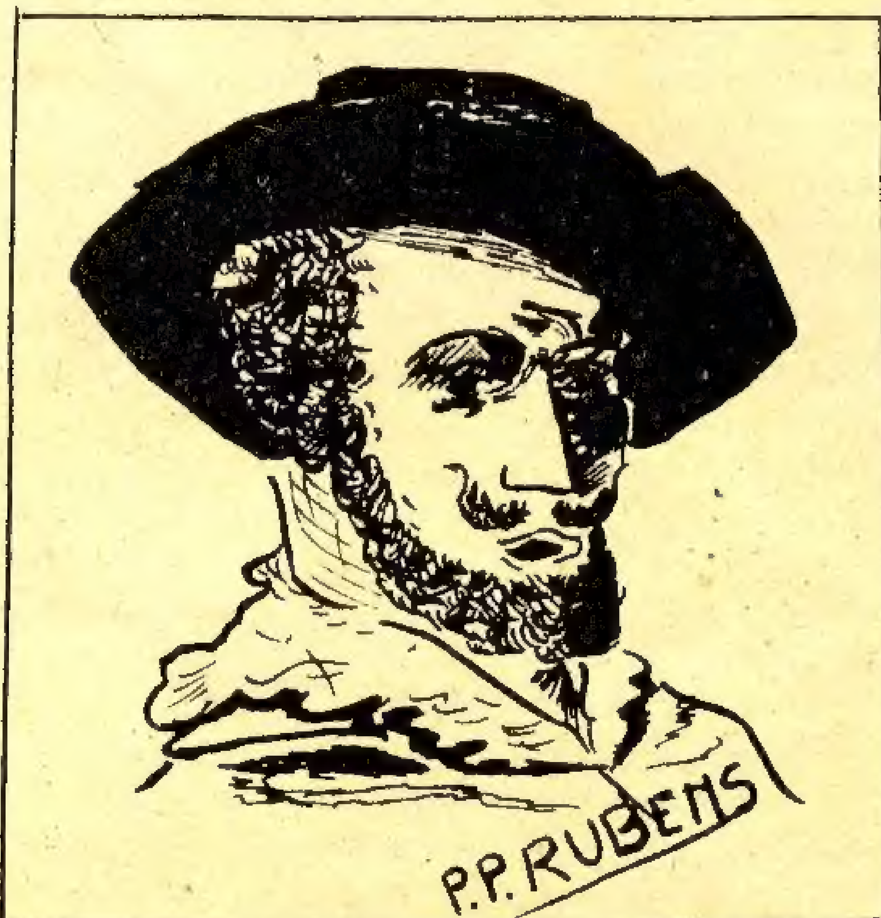
— Zo, Tonny, ga je Donderdag weer naar school ? vroeg ik plagend aan mijn broertje van vier jaar.

— O nee, antwoordde hij. Ik kan niet, ik ben nog ziek.

Ik schoot in de lach. Broertje had bij het begin van de vacantie enkele dagen keelpijn gehad en nu zei hij nog steeds, dat hij ziek was.

— Maar, Tonny, je gaat toch graag naar school ? vroeg ik weer.

— O ja, zei hij heel ernstig. Maar ik moet bij mijn juffrouw blijven zitten.

Eigen werk van HUGO WUYTS 34.209 uit Duffel.

Zo gaf hij steeds hetzelfde antwoord en ik was echt nieuwsgierig, wat hij Donderdag zou doen.

Toen hij Donderdagmorgen wakker werd, was het eerste dat hij vroeg :

— Mama, moet ik straks naar school ?

— Ja, Tonny, antwoordde mams.

— Ik ga niet. Ik ga vanmiddag, kwam het prompte antwoord.

Mama deed echter zijn manteltje aan en ging vlug naar school.

— Dag, Tonny ! En braaf zijn, hoor ! riep ik hem na.

Toen ze op de speelplaats kwamen, greep broertje met beide handjes mama's hand en leunde met zijn kopje tegen haar aan. Hij zei niet veel. Zo nu en dan keek hij haar verdrietig aan en fluisterde :

— Ik kan niet. Ik ben nog ziek.

Eindelijk werd er gebeld. De kinderen gingen elk bij hun juffrouw. Mama zette Tonny bij enkele vriendjes. En toen was hij zijn verdriet gauw vergeten.

Toen hij 's middags thuiskwam, vertelde hij honderduit over zijn nieuwe klas en de nieuwe juffrouw. Ik verlangde ook weer zo klein als Tonny te zijn.

Eigen Werk van
LIESELOT uit **Hamme.**

Lisette verdient wel degelijk een dikke pluim voor dit opstel. Waarom het zo hoog en zo ver zoeken, rakkers ? Doe zoals Lisette, en vertel iets in eigen woorden uit je eigen omgeving. Heel eenvoudig en heel gewoon.

Eigen werk van JACQUES RIJSSELBERGHE uit Gent.

Ik moet je eens op een fout wijzen, Lisette, die ook door veel anderen wordt gemaakt : het gebruik van het woordje « terug ».

Je schreef : « Ga je Donderdag terug naar school ? ».

En een ander : « Ik ben terug ziek».

« Terug » als losstaand bijwoord kan alleen een richting aanduiden (heen en terug), of een aanduiding, dat iemand of iets is weergekeerd (van de wandeling **terug**, vroeg hij...) of als antwoord (zijn ogen lachten brutaal **terug**), of « geleden » (een paar jaar **terug** = geleden).

In alle andere gevallen moet je zeggen en schrijven : weer, wederom, of opnieuw.

Het is dus niet : « ik ga terug naar school », als je na de vacantie weer naar school gaat ! Je kan zeggen : « Ik ga terug naar school », als je van school komt, en je hebt bijvoorbeeld iets vergeten. Het schiet je te binnen, als je op weg bent naar huis. Je moet dus « terug » (= richting).

Het is ook niet : « Ik ben terug ziek », maar : « Ik ben **weer** ziek ».

Onthou het maar zo : Overal waar je **weer, wederom,** of **opnieuw** kan gebruiken in plaats van « terug », zet je maar « weer », « wederom », of « opnieuw ».

Brrr!... Wat een ingewikkelde taalles ! Om rillingen van te krijgen. Maar... het is van heel groot belang, dat wij onze taal goed kennen! Doe je best, Lisette ! Tot binnenkort ?...

Om ons wat te ontspannen een leuke grap van **WALLY HOREMANS** uit **Herenthout :**

Het varken van Jansen was de hof van Peters aan het omwroeten. Toen Peters dit zag sloeg hij het varken op zijn snuit en diende een klacht in.

Rechter. — Maar dat is het indienen van een klacht niet waard, vriend !

Peters. — O nee, edelachtbare ? En veronderstelt nu eens, dat u een varken bent, mijn hof omwroet en ik u op uw snuit sloeg, wat zoudt u dan zeggen ?...

Rechter. — 2 dollar boete !

En die van **WITTE VEDER** uit **Wilmarsdonk :**

A. — Weet je, dat wij gisteren de hele avond naar mijn horloge hebben gezocht ?

B. — Ja ?...

A. — Nu ik trok mijn jasje uit en in mijn zak vond ik...

B. — ...het horloge !

A. — Mis ! Het gat, waardoor ik het horloge moet verloren hebben !

VLIEGENDE PIJL uit **Antwerpen** vergast ons op een heel goed opstel :

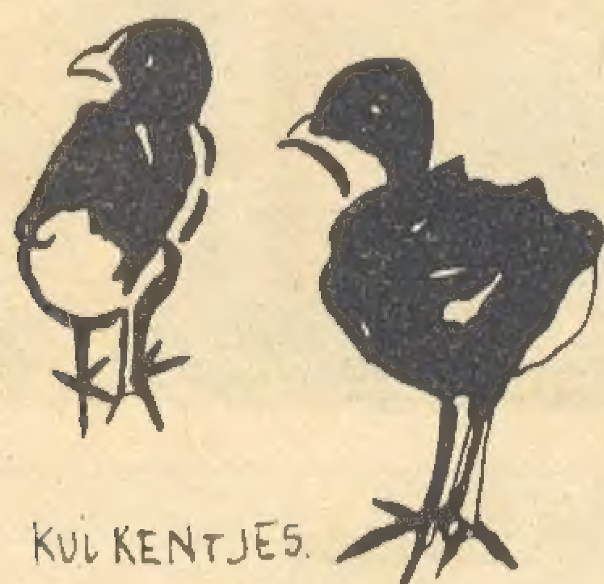
DE HEIDE

Zo ver men zien kan strekt de heide zich uit, in wilde, onontgonnen pracht, kilometers ver, slechts af en toe onderbroken door enkele sombere sparren, die hun reeds gedeeltelijk afgestorven takken als in gebed ten hemel heffen. Een bede om water misschien — of een stomme aanklacht tegen hun armtierig bestaan ?

Hoog aan de hemel straalt de zon haar zengende stralen op de heuvelachtige vlakte, helle kleuren toverend op de purperen heide, die het gele, spaarzame gras aan haar voet probeert te verdringen.

Een zacht briesje ruist over alles heen, de bomen en gewassen beroerend met zijn zachte druk, hier en daar zand opstuivend om het een paar meter verder weer neer te zetten, een eeuwig wisselend patroon tekenend van sierlijke lijnen : heuvel op, heuvel af.

Een enkel wild konijn doet zich tegoed aan een bosje groengele grasprieten, die op onverklaarbare wijze nog niet helemaal verdord zijn. Snel gaan de kaken op en neer, in schrille tegenstelling tot de zich traag bewegende oren, die instinctief het minste verdachte gerucht zullen overbrengen.

Eigen werk van DOORNROOSJE uit Aarschot.

Een kleine zwarte stip cirkelt hoog in de lucht, meedrijvend op de haast onmerkbare wind, tot ze plots in suizende vaart omlaag duikt naar een niets vermoedende prooi. Even een wild geklapper van vleugels, een gespartel van kleine pootjes en uit de stofwolk een snel opduikende roofvogel, die een vormeloos « iets » in zijn klauwen meevoert, dat even geleden nog vol leven was. De stofwolk lost zich op en het verstuivende zand doet de laatste sporen van het drama verdwijnen. Heel in de verte klinkt de schrille kreet waarmee de havik zijn terugkeer aankondigt, de triomfantelijke kreet van een dier, dat zich bewust is van zijn kracht.

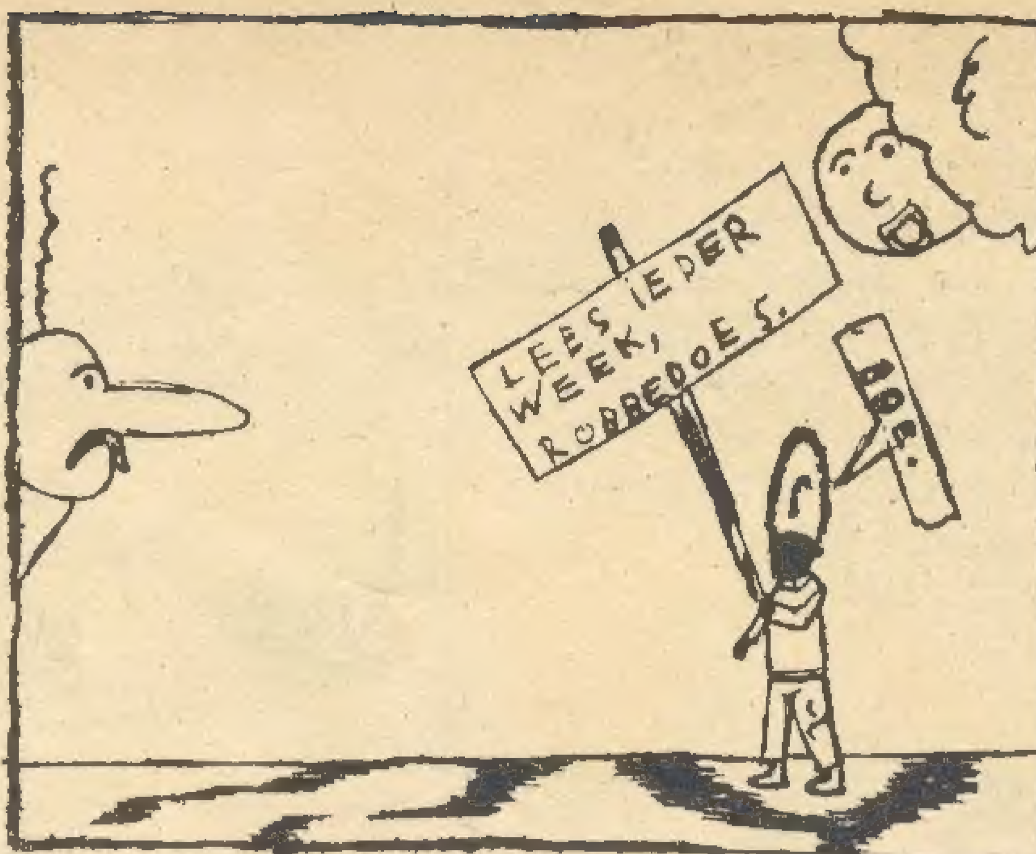
In de verte daalt de zon en in de vallende schemering suizen de nieuwe jagers door de lucht, de uilen gaan op zoek naar prooi, ze volgen de oude wet der natuur « Doodt of wordt gedood ».

Eigen Werk van
VLIEGENDE PIJL uit Antwerpen.

Wat een verschil met je ander opstel : « De Jachtpiloot », rakker. En laten we het maar eerlijk zeggen : dit opstel is stukken beter. In de « Jachtpiloot » merk je zo goed, dat je zelf nooit een gevecht in een jager hebt meegemaakt. Wat je schrijft, veronderstel je en is louter fantasie. Maar de diepe belevenissen missen we.

Eigen werk van BONTE PUMA uit Antwerpen.

Eigen werk van JOHNNY HAELTERMAN uit Liedekerke.

In « De Heide » geef je iets van jezelf. Het doet me altijd zo'n groot genoegen om te zien, hoe de rakkers mijn raad opvolgen : « GEEF JE OGEN GOED DE KOST EN VERTEL WAT JE ZIET ! »

Let erop, niet te veel deelwoorden te gebruiken, vriend, zoals toverend, beroerend, opstuivend, tekenend, meedrijvend. « Bestudeer » je zinnen en maak ze niet te lang.

« Kies » ook je woorden. Dit is iets heel moeilijks, wat je pas moet doen **nadat** het opstel geschreven is. « Kies », maar blijf natuurlijk en zoek niet te ver. Bijvoorbeeld :

« Hoog aan de hemel **straalt** de zon haar zengende stralen... ».

« Stralen » is hier te zwak. Beter : priemen, boren, afschieten, enz.

Goeie moed, rakker !

ROZEMARIJNTJE uit **Haarlem** komt met een vriendelijk rijmelarijtje aandragen :

Rozemarijntje is een schat.
Zeg, broertje, weet je dat ?
Rozemarijntje is mijn pop
En geen andere lijkt erop.

Als ik met haar uit wandelen ga,
Kijken alle grote mensen ons na.
Ik voel me trots als poppenmoe
En geef haar standjes, af en toe.

Eigen Werk van
ROSEMARIJNTJE uit **Haarlem.**

Het is leuk, Ansje. Wat rhythme betreft, deugt er niet zo heel veel van. Maar dat is voor jou niet erg, hoor ! Als je met negen jaar al zoiets moois kan dichten ! Als je nog eens zoiets maakt, zorg er dan voor, dat je alle regels op dezelfde « dreun » kan opzeggen. Dat zal al een hele verbetering in het rhythme opleveren. Doe goed je best. Ook op school, want... oei !... er stonden een paar grote fouten in je brief. (Ik dachd ! Hij « heb ». Gelesen... Je weet wel, dat het moet zijn : ik dacht - hij « heeft ». - Gelezen... nietwaar ?).

Het wordt tijd, om naar de Eervolle Vermeldingen over te stappen :

JERRY SPRING uit **Zaandam, J. TERBORGH** uit **Vilvoorde** en **TIMOER** uit **Eindhoven** zonden alle drie een prachtige tekening in, maar... oef ! Dat artikel 6 ! ! !... Verder een Eervolle Vermelding voor : **JACQUES VAN RIJSSELEERGHE** uit **Gent. - BONTE PUMA** en **STENEN PIJL** uit **Antwerpen. - DOORNROOSJE** uit **Aarschot. - RENE DE RIJCK** uit **Heist o/d Berg. - VLIJTIGE MIER** uit **Borgerhout-Antwerpen. - BENELUX** uit **Utrecht. - LILIANE** uit **Maastricht. - GUIDO DIERCKX** uit **Borgerhout. - IVANHOE** uit **Nijmegen. - HUGO WUYTS 34.209** uit **Duffel** en **JOHNNY HAELTERMAN** uit **Liedekerke.** Voor de gedichten van **HUGO VERRIEST** uit **Aalst. - SARAH** uit **Dendermonde** en **BUCK DANNY** uit **Den Haag.** Voor de opstellen van **LUDO** en **HETTY BAKKUM** uit **Amsterdam, TEKUMSEH** uit **Naarden, LUCKY LUKE** uit **Diegem** en **JERRY SPRING** uit **Leuven.**

Waarom hinniken onze paarden zo ?... Natuurlijk, omdat ze Sjarel zien aankomen. Voor ons betekent dat : opschieten en er vandoor !

Te paard naar huis ! Tot de volgende week, rakkers ! Vele en hartelijke groeten van Sjarel en Piet, maar vooral van jullie opperknollenplanterbaas,

SNUFFEL.

OPROEPEN

Clubleden voor plaatselijke clubs gevraagd :

Oostende : Jaak Van Haver, Kapellestraat, 75.

Koksijde-Dorp : Gilbert Vanneuville, Helvetiestraat, 24.

Oombergen : Orel Bauters.

Oud-Turnhout : François Janssen, Stwg. op Zevendonck, 37.

Den Haag : Jan van Uitert, Leersumstraat, 33.

Rotterdam : Hans Baljet, Boergoensevliet, 1054.

Nieuwpoort : Antoon Hillewaere, Markt, 47.

Hillegem : E. D'Hondt, Hillegem, No. 38.

GEHEIME BOODSCHAP

H48X4N JO2X34 -NS PR9XCH6 8297 SPR3N6 92 3N54K4K4N ?

SNUFFELTJE

(Vervolg van bladz. 7)

onderscheiden in vier hoofdtempo's : stap, draf, galop en ren-galop. Bij al die gangen moet de ruiter er voor zorgen rustig in het zadel te blijven zitten en toch met het lichaam heel soepel de bewegingen van het paard mee te maken. Tegelijk moet hij de spanning van de onderbenen blijven beheersen en de teugel even strak of los houden. Je begrijpt, dat dit heel moeilijk is. Maar ook... een prachtsport !

De dames reden vroeger op een paard met de beide benen aan dezelfde kant. Hier was dus geen sprake van onderbeen-besturing en dit is er dan ook zo goed als helemaal uit.

Een paard is van nature een planten-eter. Het bezit geen middelen van verweer, tenzij... de vlucht. Bij een paard is dit dus geen lafheid, maar iets natuurlijks. Heel zijn bouw is er op gericht zo waakzaam mogelijk te zijn : de oren, de speurende ogen, de snuivende neus, de snelheid... alles !

Hoe of een paard gras eet ? Hij grijpt het gras met de bovenlip en snijdt het af met de snijtanden.

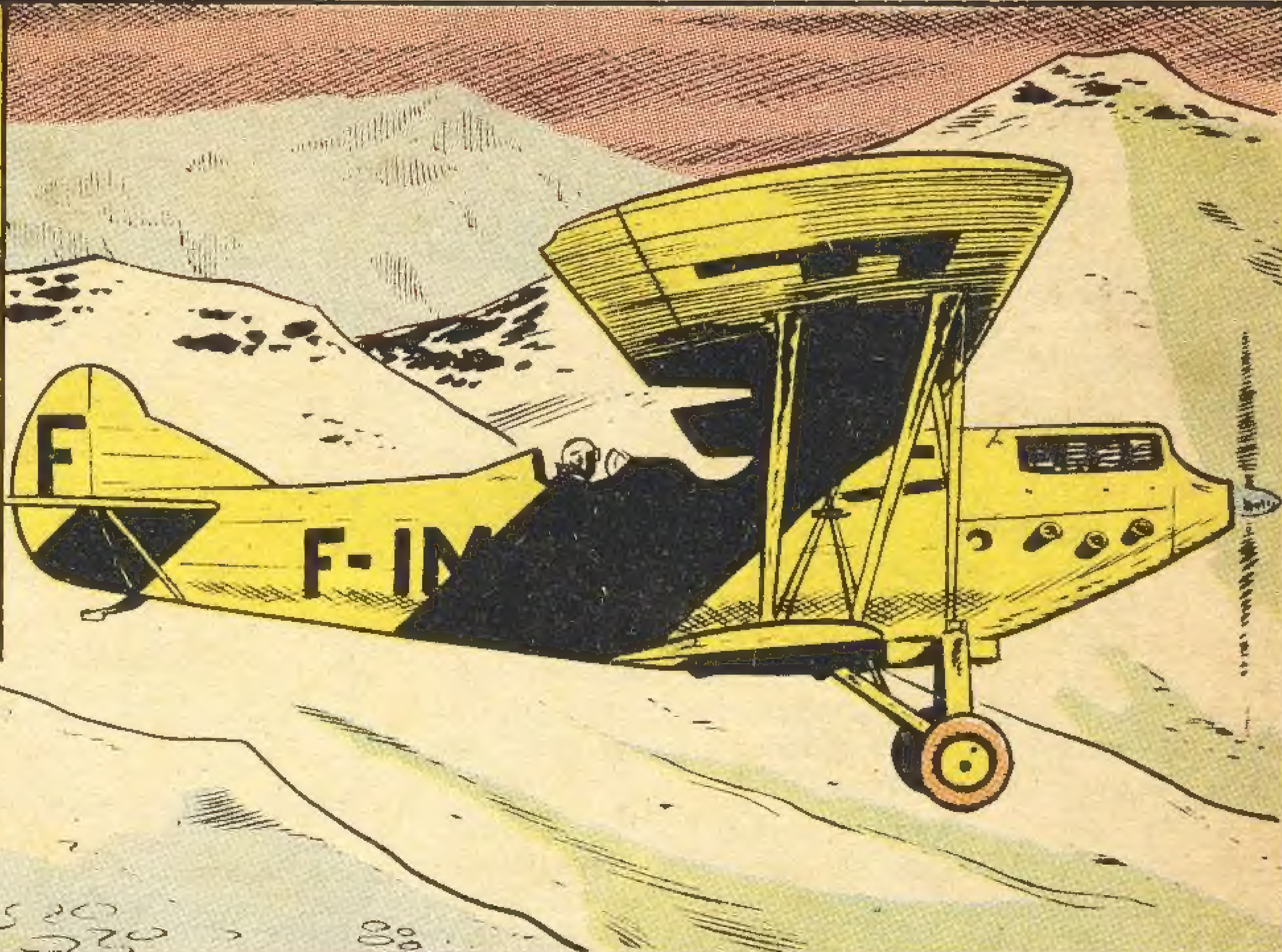
Een paard kan 40 jaar worden. Er zijn zelfs zestigjarige paarden bekend, hoewel dit uitzonderlijke « oudjes » zijn. Hun snelheid ? Er zijn snelheden van renpaarden genoteerd van maar even... 60 kilometer !

Dit over onze grote vriend : het paard, een dier, dat zo naar zachtheid en vriendelijkheid hunkert. Een paard is een mooi voorbeeld, dat we altijd goed en lief voor de dieren moeten zijn en ze nooit moeten pijn doen.

Rakkers, met onze vroegere Dingaan,
Met Robbedoes Vooruit en Vooraan !
Je trouwe,

SNUFFEL.

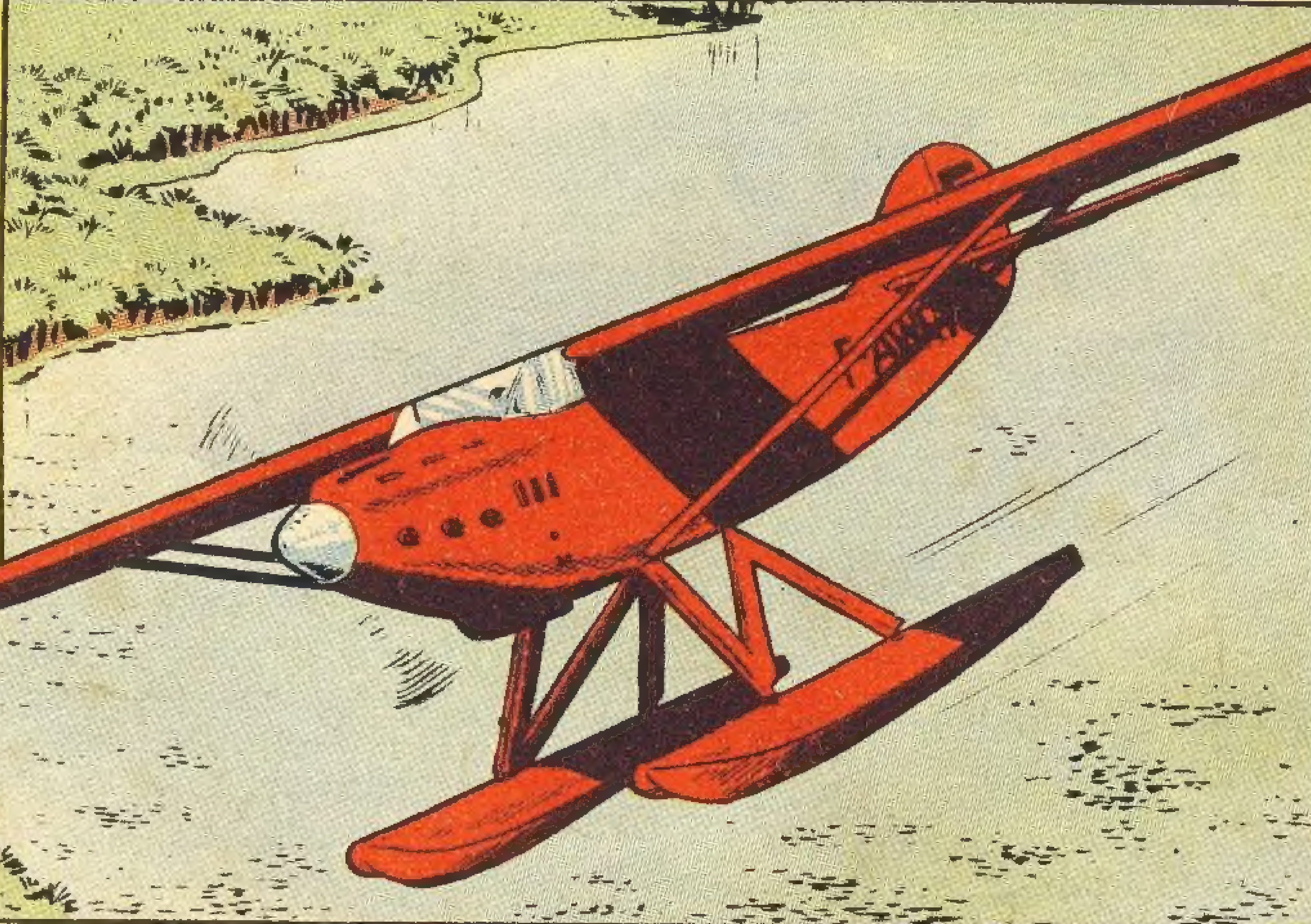

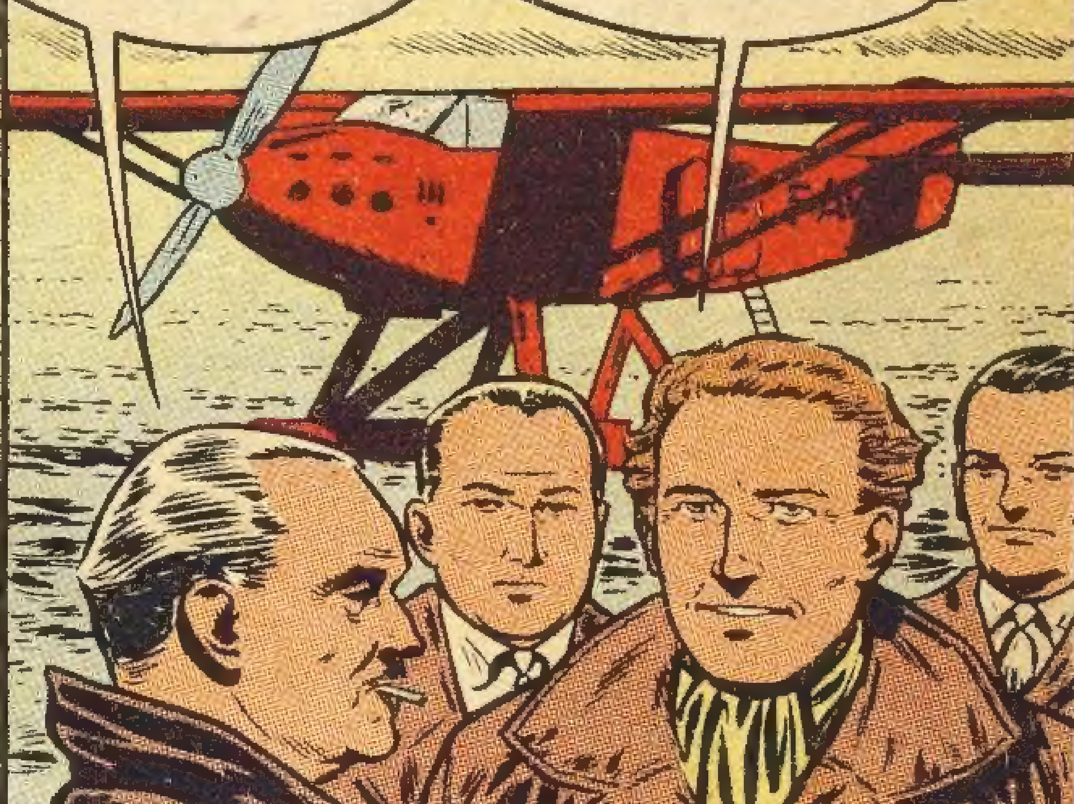

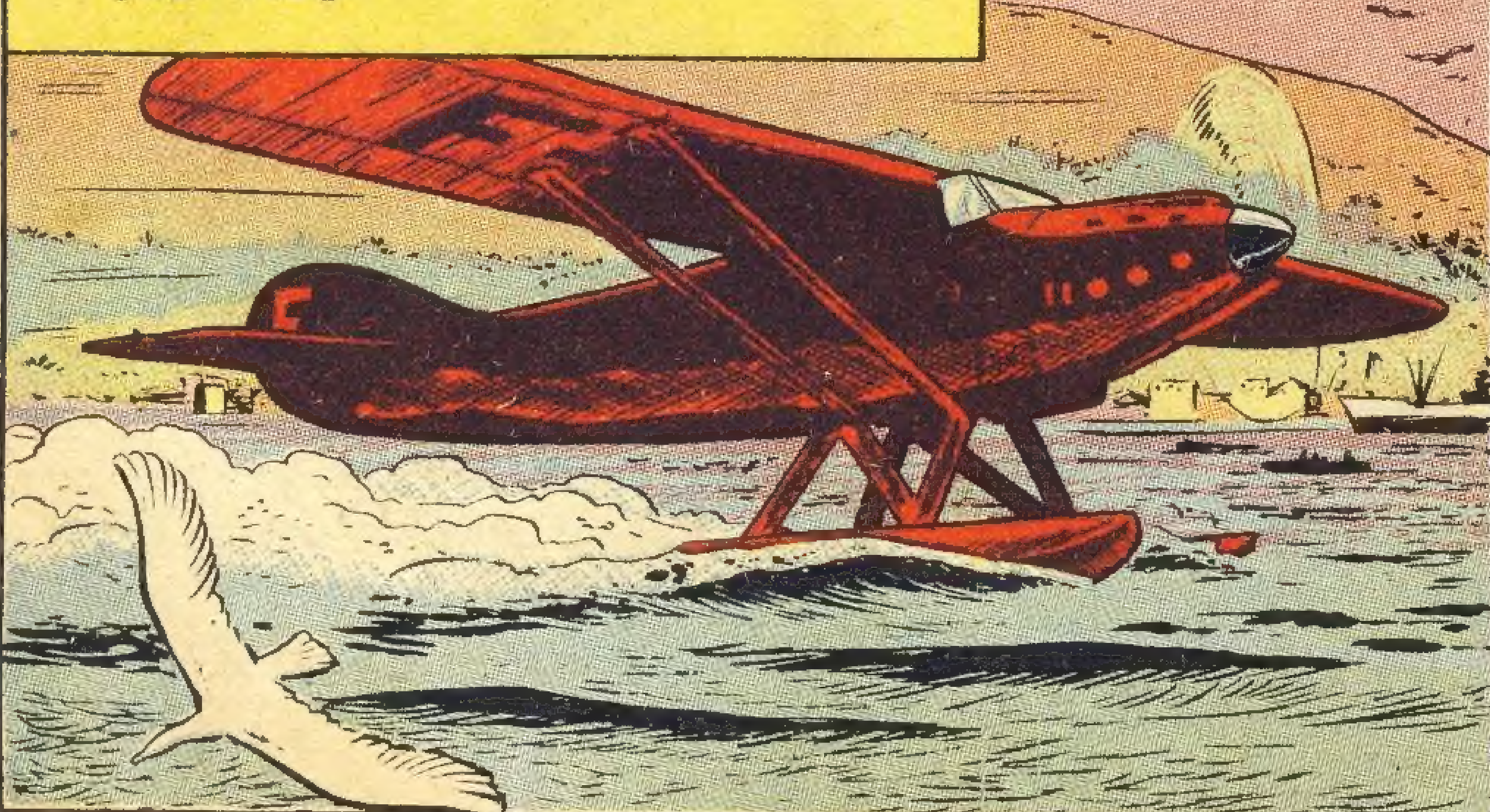

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN EN Co. Eindhoven, H. Seghersiaan 19.